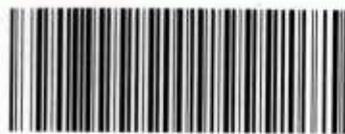

4298/2

2/

ישראלים

1963, 1967

שם תיק: ירושלים - התכתבות בענינים שונים

מזהה פיו: חצ-4298/2

מזהה פריט: 000mjr4

כתובת: 2-120-3-19-9

תאריך הדפסה: 08/02/2018

4298/2

1.1.1968 (ספר לישראל) יחסי הקשרים אר מל"ה (110.1) 9pt

משרד החוץ

ירושלים, כה" חשרי חשכ"ח
29 אוקטובר 1967

6/10/67

אל : מר משה רביב, נאו"ס, ניו-יורק

מאת : א. אשל, סמנכ"ל

משה היקר,

....
שר הדתות ביקשני להעביר אל שר החוץ את החוברת הרצ"ב. היא הוגשה היום לחברי ועדה חש"מ למקורות הקדושים. בוועדה הוחלט לבקש את משרד החוץ לפרסמה במספר שפוח לועזיות. מסרתי את בקשה הועדה למר נ. לורך, מנהל הסכרה, אשר אמר לי כי כבר מוכנה חוברת בנושא זה.

אגב, שר המשפטים, אשר הוא חבר אותה הועדה הדגיש במיוחד את הצורך כי חוברת זו תודפס גם בחרגום רוסי. אינני יודע איך הוא רוצה להפיצה לקהל הקורא רוסי.

אצלי הכל בסדר אני מתכוונן במרץ לקראת יציאתי שנקבעת ב-19/11.

המון ברכות וכל טוב,

אריה אשל

אשל

זכרון

1967

זכרון ליום

הקדמות קצושים

1967

משרד החוץ

ירושלים, י"ז באלול תשכ"ז
22 בספטמבר 1967

אל : מר משה הביב, המשלחה באו"ם, ניו-יורק

סאח: יחיאל אילסר

הנדון: תזכיר הפטריארך הארמני מיום 25.8.67

... רצ"ב לירידעה השר הצלום התזכיר הנ"ל שנחקבל במשרד רוה"מ, בענין זכויות הפטריארך ועמיד המקומות הקדושים. תזכיר דומה כנראה נקבל בימים הקרובים ביותר מאת הפטריארך היווני אורתודוכסי.

בשובו של ד"ר י. הרצוג, שנמצא עתה בחו"ל, החכנס ישיבה עם הנוגעים בדבר (נציגים של משרדי רוה"מ, חוץ, דתוח, אוצר ומשפט) כדי לדון בתזכיר ולהחליט על השובת הביניים שחינתן ועל עמדתנו לגבי הבעיות הנזכרות.

אנו נוטים להציע השובת ביניים אשר תביע בין השאר נכונותנו לקבלת העקרונות המוכעים בתזכיר כבסיס למו"מ על הסכם עם הפטריארך הארמני. נשתדל לזרז את סתן השובת הביניים - כמובן חוץ תאום עם אהוד אבריאל.

תזכיר הפטריארך הארמני, וכן תזכירו של הפטריארך היווני אורתודוכסי שידוע לנו כבר בקווים כללים, מעידים על נכונות בעלי האחוזת העיקריים של המקומות הקדושים לבוא להסדר עמנו ללא היווך צד שלישי. כן מהווים תזכירים אלה העודה אימון חשובה לשלטון ישראל בעיר המאוחדת. חשובתנו לתזכירים אלה, כי אנו מוכנים לקבל את העיקרון המובא בהם, עשוי להיות העודה של הסכמה עקרונית של שני הצדדים (ובצד שמנגד שני בעלי "כושן" המחזיקים ב-85% בערך של המקומות הקדושים) על פתרון בעיית המקומות הקדושים.

עובדה זו עשויה לשמש ^{ממשי} מסייע חשוב כדיונים שיחנהלו באו"ם על ירושלים בחודשים הקרובים. כן עשויה עובדה זו לזרז את אנשי הוהיקאן לקדם את המו"מ אתנו. לא מן הנמנע גם כי אפשר היה להניע את האפוסטרופוס על "ארץ הקודש" לטובת אלינו תזכיר בדומה לתזכירים של הארמני והיווני.

אבקשן להבריק לי תגובתו של השר בעשן.

ב ב ר כ ה ,
י. א. א. א. א. א. א.
י. אילסר

העקן: מר א. א. א. - טמנכ"ל

Handwritten notes in blue ink on the left side of the page, including dates like 3/10 and 13/10, and names like אילסר and א. א. א. א. א. א.

Handwritten notes in blue ink at the top right, including the number 26/5 and other illegible text.

מדינת ישראל

לשכת ראש הממשלה

ירושלים, ה' באלול תשכ"ז
10 בספטמבר 1967

ס ו ד י

א ל : המזכיר המדיני של שר-החוץ

מאת : מנהל לשכת ראש-הממשלה

רצ"ב העתק תזכיר מ-25.8.67 שהוגש על-ידי
הפטריארכיה הארמנית בירושלים אל ראש-הממשלה על
רצופותיו.

ראש-הממשלה יודה על הוות-דעת מדינית
ומשפטית לתזכיר. בשלב הנוכחי הננו מתכוונים לשמור
על קיום התזכיר ופרטיו בסוד, עד שנחליט מה הגובתנו
מחייצת הכלולות בו וכיצד להשתמש בו בהמשך המשא-
ומתן עם הכנסיות האחרות.

אני מניח שאתה תדאג להראות את החומר לשר-
החוץ ולכל המעוניינים במשרד החוץ.

ב ב ר כ ה

אביעזר יפה.

העתק: שר המשפטים
ד"ר י. הרצוג
השגריר, רומא

אי/הל

ARMENIAN PATRIARCHATE

Պատրիարքարան

Երուսաղիմ

بطريكية الأرمن

25th August 1967

The Government
of the State of Israel
Jerusalem.

Honourable Sirs:

I have the honour to submit a legal opinion, with annexes, which was prepared, on my request, by Mr. A. Suchovolsky, the legal adviser of the Armenian Patriarchate of Jerusalem.

As you know, the Patriarchs are not only the Head of the Local Church but are also Officers of the State who exercise judicial authorities as Heads of the Christian Religious Courts. In addition to the above mentioned the Patriarchs are the Heads of their Communities, and are generally responsible for maintaining religious seminaries and schools for the members of their communities.

Further to what has been said in the above opinion, I hereby beg to apply to you, as Head of the Armenian Community in Israel, and as Head of the Brotherhood of Saint James, with the following requests:

These requests and recommendations are being put through by me also as a solution for the position of all other Heads of Christian Communities in Israel.

- a. It is well known that the Holy Places were, for many generations a scene of struggles and contentions, which caused difficult problems to all the governments which ruled in the Holy City of Jerusalem. After long international conflicts, a status quo was established in the Holy Places, and our humble request is to maintain and keep the present status quo, in order to avoid unsolvable problems.
- b. The Patriarchs took care of the Christian Holy Places since immemorial time, as shown by the authorities and documents mentioned in the annexed legal opinion. Therefore, we request

ARMENIAN PATRIARCHATE

ՊԱՏՐԻԱՐԿԱՐԱՆ
ՀԱՅՈՑ

بطريكية الأرمين

2)

- that the Patriarchs of Jerusalem, only, should take care of the Holy Places and not outside factors, whether secular or religious.
- c. The residences of the Patriarchs in Jerusalem, churches, monasteries and places of worship should be considered as ex-territorial.
 - d. Patriarchs, and seven prelates of each Patriarchate should be considered as diplomats, with all its relevancy.
 - e. All the Patriarchates should be freed from income tax and from customs for goods imported for the use of the Patriarchates.
 - f. Absolute and undisturbed free access to the Holy Places should be given to pilgrims of all origins and religions.
 - g. Whereas the Patriarchates have affiliated churches in foreign countries and are bound by international obligations, therefore Patriarchates should be authorized to hold accounts in foreign currency.
 - h. Cancellation of Jordan Laws in areas held by Israel, prohibiting the acquisition of immovable property by Christian Churches.
 - i. The jurisdiction of the Christian Religious Courts, in matters of Personal Status, should remain in force as before.
 - j. The right of the Patriarchates to administer and hold schools and religious seminaries, should not be disturbed.
 - k. Contacts between the Patriarch and the Israel Government should be done through the Prime Minister's Office or the Jerusalem District Officer, considering the fact that, as explained in the above mentioned opinion, the Patriarch's duties are also legal, administrative and public in addition to their religious tasks.

Hoping my requests will receive your careful attention,

I beg to remain, honourable Sirs,

Yeghishhe Berdenian
ARCHBISHOP YEGHISHE BERDENIAN

ARMENIAN GREGORIAN PATRIARCH OF JERUSALEM

ARMENIAN PATRIARCHATE

ՊԱՏՐԻԱՐԿԱՐԱՆ
ՀԱՅՈՑ

بطريركية الأرمن

25th August 1967

The Government
of the State of Israel
Jerusalem.

Honourable Sirs:

We beg to submit herewith a summarized report on the Status of the Armenian Patriarch and the Armenian Patriarchate of Jerusalem, based on laws, royal and official ordinances which have been issued to the Armenian Patriarch and Patriarchate of Jerusalem, since the Ottoman Rule until today, including judgments and official reports in connection with the above.

This report will also include an interpretation of the existing Status Quo in connection with the Holy Places, based on the sources above mentioned.

1. In accordance with section 11 of the Ordinance of the Rule of Government and Law, 1948 and Article 46 of the King's Order in Council 1922, the Ottoman Law still remains in force, as long as it has not been changed by Mandate's or Israeli laws.

The law in force as regards Christian communities, is the Ottoman Law. As regards the Greek Patriarchate some enactments have been issued and in 1941 (Ordinance of the Orthodox Patriarchate, 1941), but the announcement of enforcement of this last Ordinance is still pending.

The law in force during the Ottoman period has been assembled in George Young's book, published in 1905, by Clarendon Oxford (hereinafter referred to as "Young"). In this book, page 1, volume II, Young says:

"Les sujet ottomans non-musulmans sont réunis en Communautés religieuses, dont l'existence officielle est reconnue par le Gouvernement Ottoman, et qui sont dirigées par leurs chefs spirituels (patriarches, rabbins, ou vèkils) sous la surveillance de la S. Porte. Chaque communauté a le droit de choisir son chef qui la représentera auprès du Gouvernement; ce choix est sujet à la sanction du Gouvernement et il est confirmé le plus souvent par un brevet (bérat) permettant au chef d'entrer en fonctions. Les Communautés appartenant à des religions dont

ARMENIAN PATRIARCHATE

ՊԱՏՐԻԱՐԿԱՐԱՆ
ՀԱՅՈՑ

بطريركية الأرمن

2)

le Chef spirituel est à l'étranger doivent se faire représenter par un Chef résident dans l'Empire vu que le Gouvernement a toujours refusé de traiter avec des autorités étrangères les questions d'administration intérieure tant spirituelles que civiles. Le choix des chefs locaux subordonnés au Chef central est aussi dévolu aux Communautés, et dans les cas importants ce choix est sujet à la confirmation du Gouvernement par 'bérat'.

Les communautés, dans les personnes de leurs Chefs, jouissent en vertu d'anciens privilèges, de certaines prérogatives administrative et judiciaires".

2. The Armenian Patriarchate of Jerusalem is one of the oldest communities in this land and existed before the Crusade era. This Patriarchate, which is counted with the Monophysite churches, was ruling for hundred of years over all other Monophysite churches, such as - Coptic churches, Abyssinian and Syrian-Jacobite churches. Concerning this you may refer to page 96 in the book of the scholar Avedis K. Sanjian, published in 1965 by Harvard University (The Armenian Communities in Syria under the Ottoman Dominion, by Avedis K. Sanjian).

This dependance of the Coptic, Abyssinian and Syrian-Jacobite Churches of St. James in this land is often recalled in the 'bérats' which were issued to the Armenian Patriarchs by the Ottoman Sultans. A photocopy of one of these 'Bérats', issued by Sultan Abdul Hamid to the Patriarch Haroutune Vehabedian is attached hereto with its English translation.

The following words have also been mentioned by the Honourable Judges Fitzgerald and Rose in the High Court of Justice Case No. 14/44 (published in annotated Law Reports 1944, page 228), and so it is said in this judgment with regard to the Armenian Church:

"The Armenian Church is one of the most ancient branches of the Christian Church. Like all the early Christian churches it is organized on a hierarchic basis, the head or the premier archbishop being known as Catholicos, with two Patriarchs, one at Constantinople and one at Jerusalem. The Patriarch of Jerusalem and all the priests of his diocese are, indeed they must be, members of the Brotherhood of St. James. The Brotherhood is composed of seven classes: Bishops, Vartabeds, Deacons, Acolytes, Seminarists, Lay Brethren and Nun Sisters. Membership of the Order carries certain material privileges, such as free residence and board in the Convent. It follows that to qualify for membership a person must fall within one of these classes.

ARMENIAN PATRIARCHATE

ՊԱՏՐԻԱՐԿԱՐԱՆ
ՀԱՅՈՑ

بطريكية الأرمين

3)

The Christian religious communities played a prominent, indeed often a disturbing part in the Ottoman Empire, and among the reforms which the Sublime Porte initiated at the close of the Crimean War was the codification in legal instruments of certain rights and privileges claimed for many centuries by those religious communities, claims which they were able to advance with confidence by reason of the fact that the communities concerned were accorded the protection of one or another of the great European Powers.

In pursuance of these reforms, the affairs of the Armenian nation and church were regulated by an edict of the Sublime Porte, addressed to the Patriarch Elect of Constantinople, dated 14th March, 1863. The edict conferred a large degree of autonomy in regard to civil and religious affairs. The position of the Patriarch vis-à-vis the Ottoman Administration was further amplified in the 'Berat' issued to the Patriarch Issaye in 1864".

3. The Armenian Patriarch of Jerusalem is the head of the Armenian Patriarchate of Jerusalem. The Patriarch is chosen by the Synod of the Patriarchate for his whole life, his appointment being confirmed by the Sultan, by a decree called at the time of the Sultan Berat. A specimen of an Ottoman Berat has already been brought above, and I further enclose a copy of an Israeli Berat delivered in 1961 and of a Jordanian Berat delivered by King Hussein. Such Berats are delivered on the basis of similar Berats delivered by the King of England during the Mandate period to the Armenian Patriarch of Jerusalem, as recalled in the above judgment (High Courts of Justice 14/44), as in page 230:

"Since the advent of British Administration, it has been the practice of His Majesty to issue to each Patriarch on his election, a warrant, still styled by the communities concerned a 'Berat', recognizing him as Patriarch and confirming him in the exercise of "his ancient rights and privileges". Those rights and privileges are not specifically set out in the warrant but presumably they are those covered by the Firmans, Ordinances, Berats and Edicts of Turkish times, in so far as they are applicable to modern conditions. Such a warrant, dated 17th August, 1939, was issued by His Majesty King George VI to the present Armenian Patriarch of Jerusalem.

It has been argued that the Patriarch is not a public body, and that this Court has no jurisdiction to entertain this suit. Now, if the Patriarch was acting or purporting to act under the provisions of any law, regulation or warrant of appointment, we do not doubt that this Court has jurisdiction to hear and determine petitions and applications arising out of the exercise or lack of exercise of the powers conferred by that law, regulation or warrant".

4/...

ARMENIAN PATRIARCHATE

ՊԱՏՐԻԱՐԿԱՐԱՆ

ՀԱՅՈՑ

بطريكية الأرمن

4)

In these Berats, and for example in the Israeli Berat, the Israeli Government notes that "The Israeli Government recognizes His Highness, Yeguishe Derderian, as the Armenian Gregorian Patriarch of Jerusalem, and he will have the right to make use of all authorities vested upon an Armenian Gregorian Patriarch".

Such authorities are given as well by Ottoman Laws as by Ottoman Firmans and customs since the Ottoman Rule. An Ottoman law dealing with the appointments of Christian Patriarchs was promulgated in 1856, and its French translation is brought in the abovementioned Young's book, page 3 and following pages under:

"Tous les privilèges et immunités spirituels, accordés ab antiquo de la part de mes ancêtres, et à des dates postérieures, à toutes les Communautés chrétiennes ou d'autres rites non-musulmans, établis dans mon Empire, sous mon égide protectrice, seront confirmés et maintenus.

Chaque Communauté chrétienne ou d'autre rite non-musulman, sera tenue, dans un délai fixé et avec le concours d'une commission formée ad hoc dans son sein, de procéder, avec ma haute approbation et sous le surveillance de ma S. Porte, à l'examen de ses immunités et privilèges actuels, et d'y discuter et soumettre à ma S. Porte les réformes exigées par le progrès des lumières et du temps. Les pouvoirs concédés aux Patriarches et aux évêques des rites chrétiens par les Sultan Mohamed II et ses successeurs, seront mis en harmonie avec la position nouvelle que mes intentions généreuses et bienveillantes assurent à ces Communautés. Le principe de la nomination à vie des Patriarches, après la revision des règlements d'élections aujourd'hui en vigueur, sera exactement appliqué conformément à la teneur de leurs firmans d'investiture. Les Patriarches, les métropolitains, archevêques, évêques et rabbins seront assermentés à leur entrée en fonctions, d'après une formule concertée en commun entre ma S. Porte et les chefs spirituels des diverses Communautés".

Interpretations of the above Royal decree of 1856 are also brought forward in Sidarouss's book in 1907, "Les Patriarchats dans l'Empire Ottoman", par Sesostris Sidarouss.

This Royal Ottoman decree of the year 1856, confirms a previous custom regarding the appointments of Patriarchs. A first written evidence of the appointments of an Armenian Patriarch based on royal decree can be found in the year 1542 as reported in Sanjian's book page 103:

"Since the establishment of the Armenian patriarchate of Constantinople, Sultan Mehmet II and his successors had reserved the right of confirming the patriarch or millet bashi of the Armenian community in the Ottoman dominions. In course of time this procedure was also extended to include confirmation of the other

ARMENIAN PATRIARCHATE

ՊԱՏՐԻԱՐԿԱՐԱՆ

ՀԱՅՈՑ

بطریکیت الأثرمن

5)

regional religious leaders, namely, the catholicoses of Cilicia and Aght'amar and the Patriarch of Jerusalem. The first historical reference to confirmation of the Patriarch of Jerusalem dates back to the year 1542 when the election of the Patriarch was officially approved by an imperial edict. Whether or not the tradition had prevailed prior to this date cannot be easily ascertained".

In 1800 the Ottoman Government issued some ordinance regarding the Armenian Gregorian Patriarchate. Translations of these Ordinances are brought in Young's book, page 29 and following pages.

It would be worthy to quote part of the introduction to these Ordinances, as shown on page 80, as under:

"Les privilèges accordés à l'Empire Ottoman à ses sujets non-musulmans sont en principe identique, mais leur exécution varie selon le droit coutumier de chaque Communauté.

Le Patriarchat Arménien est le chef de la 'nation' et, dans des cas spéciaux, l'intermédiaire pour l'exercice des ordres du Gouvernement".

Also Article 17 of the same Ordinances, dealing with the Armenian Patriarch of Jerusalem, mentioned in pages 82 and 83, there, as under:

"Le Patriarch de Jérusalem nommé à vie au siège de St. Jacques, est en même temps le président de la Congrégation du Couvent de St. Jacques, ainsi que l'administrateur des Lieux Saints appartenant à la 'nation' Arménienne, à Jérusalem. Il est obligé de se conformer aux prescriptions du règlement spécial des couvents de Jérusalem, et de veiller à la stricte exécution du règlement".

4. The Armenian Patriarch, same as all other patriarchs, is considered as a Legal Personality, Corporation Sole, representing the Patriarchate under his authority by his very personality in any legal matter. Still farther, the Patriarch is considered as an Organ of the State.

Similar declarations, in addition to those made during the Ottoman domination, have been given during the Mandate period by the High Court of Justice Case No. 1/32 (published in Rotenberg's Law Reports, volume IV, page 1403), which is dealing, it is true, with the Greek Orthodox Patriarch, but whose authorities are similar to those of the Armenian Patriarch. And in this judgment, page 1404 it says:

"The Court was satisfied that the locum tenens of the Greek Orthodox Patriarchate was a public officer and, in this connection, we need only quote from page 1610 of the second edition of Stroud's Judicial Dictionary the following passage:-

ARMENIAN PATRIARCHATE

ՊԱՏՐԻԱՐԿԱՐԱՆ
ՀԱՅՈՑ

بطريكية الأرمن

6)

Everyone who is appointed to discharge a public duty, and received a compensation in whatever shape, whether from the Crown or otherwise, is constituted a Public Officer, e. g., Bishop, Clergyman, or Lord of a Manor, or a Corporation with a grant of lands which grant imposes a public duty, and as such is liable to an action for injury to an individual arising from abuse of the Office, either by act of omission (*Menly v. Lyme*, 5 Bing, 107, 108).

The performance of a public duty by a public officer being involved, the Court held that it had jurisdiction in virtue of the second paragraph of Article 13 of the Palestine Order-in-Council, 1922, which reads as follows:

The Supreme Court sitting as a High Court of Justice, shall have jurisdiction to hear and determine such matters as are not causes or trials, but petitions or applications not within the jurisdiction of any other Court and necessary to be decided for the administration of justice".

and in the same matter I have to refer to the report published by the Special Committee designated by the High Commissioner in 1921 (Bertram and Luke Commission), in connection with the Greek Orthodox Patriarchate.

This report was published by Oxford University and in page 23 is said:

"It remains to consider the position of the Patriarch himself, the Patriarch is not only the Head of the local Church, but also an Officer of State; his legal position is defined in the organic law of the Patriarchate, that is to say, the Regulations of 1875, and in the Imperial Berat which is issued to him on the assumption of his office, and without which he cannot legally discharge his Patriarchal functions".

Details as to the authority of the Armenian Patriarch are stated in Sanjian's book, page 101 and following page, as under:

"From the very beginning of the institution of the Patriarchate of Jerusalem, the principal bishop or patriarch, presumably elected by the monastics of the see, functioned in a dual capacity. He was the principal guardian or custodian of the Armenian monasteries, churches, and religious endowments in the Holy Land, and was so recognized not only by the Armenian church hierarchies and people, but by all the ruling political authorities. Decrees issued by the state authorities, whether Arab, Mameluke, or Ottoman, traditionally recognized the Patriarch as the actual owner and custodian of these sanctuaries and were issued in the name not of the institution but of the Patriarch. And, secondly, he was the religious leader and chief administrator of the Armenian monastic institutions and secular communities within his monastic congregation, known as the *Miabanut' iun Serbots' Hakovbeants'* (The Brotherhood of the Apostles St. James)".

ARMENIAN PATRIARCHATE

ՊԱՏՐԻԱՐԿԱՐԱՆ

ՀԱՅՈՑ

بطريكية الأرمن

7)

5. In addition to the administrative authority of the Armenian Patriarchate as stated above, and to the fact that the Armenian Patriarch is in full charge of the property of the Armenian Patriarchate and of the Holy Places of the Armenian Community and of the Head of the Brotherhood of St. James, there exists also an additional authority of judicial nature, which is the fact of his being the head of the whole Armenian Gregorian courts. Authorities of judicial nature have been granted to the Armenian Community and to the Armenian Patriarch as stated above by the King's Order 1922 in Council and the preceding Ottoman Laws. The jurisdiction is in matter of personal status.

6. The ties between the Holy Christian Places in Jerusalem and the Armenian Patriarchate are old, and their origin lies before the Arab conquest. You may refer to Sanjian's book, page 170.

Very significant are the words of L'Abbaye D'Ancin quoted by the Italian scholar Carlo Gurmani in pages 23 and 24 of his book, composed in 1867 (N. Carlo Gurmani: "Question sur la Propriété de St. Jacques à Jérusalem"):

"Armeni Christiani, magno dato censi pretio Sepulchrum dominicum sua ecclesia et domini Templum a Salahadino redemerunt".

We may therefore conclude that during the period following Salah-El-Din the church of the Holy Sepulchre was in the hands of the Armenian Patriarchate.

During the days of Sultan Selim I, royal decrees were issued, granting the Armenian Gregorian Patriarchate and the Greek Orthodox Patriarchate full rights on the Church of the Holy Sepulchre.

The same decrees also referred to the authority granted the Armenian Gregorian Patriarchate over the Holy Places of Abyssinian, Coptic and Syrian-Jacobite communities.

The text of these royal decrees and of a similar decree issued in 1813 by Sultan Mahmud II is brought in Savalanian's book, "Batmut'ian Erusaghemi", pp. 880-889, volume II.

The control of the Holy Places today, is based on Status Quo in 1757, which has been confirmed by Sultan Abdul Mejid in 1852 and again confirmed by the Berlin Congress. You may refer on this subject to Dr. S. Colbi's book, "Short History of Christianity in the Holy Land", and, on the research made by the Mandatory Government in 1946/47 for the Anglo-American Investigation Committee, and mainly on extracts Nos. 46, 50 and 52, which are quoted in pages 898-900 of the above research.

ՊԱՏՐԻԱՐԿԱՐԱՆ
ՀԱՅՈՑ

بطریکیت الازمن

8)

With reference to the above, I may quote the Jerusalem District Officer Mr. L. Cust's article, dealing with the Status Quo of the Holy Places: "The Status Quo in the Holy Places", explaining in the following excerpt how the Armenian Patriarchate was pushed onto by political pressure from abroad and their legal rights affected by the above royal decrees. And this is what Cust says about it:

"The history of the Holy Places is one long story of bitter animosities and contentions, in which outside influences take part in an increasing degree, until the scenes of our Lord's life on earth become a political shuttlecock, and eventually the cause of international conflict. If the Holy Places and the rights pertaining thereto are an "expression of man's feelings about Him whose story hallowed these sites", they are also an index of the corruptions and intrigues of despots and chancelleries during eight hundred years. The logical results have been the spirit of distrust and suspicion, and the attitude of intractability in all matters, even if only of the most trivial importance, concerning the Holy Places".

From all that is stated above it is understood that the rights of the Armenian Gregorian Patriarchate and of the Greek Orthodox Patriarchate over the Holy Places preceded those of the Latin Patriarchate, and if they have been deprived of their rights by the changes perpetuated by the above Status Quo, they occurred through pressure by foreign political factors, in contradiction with the applied laws.

I beg to remain, honourable Sirs,

Archiepiskop Y. Dzerdzian
ARCHBISHOP YEGHISE DZERDZIAN

ARMENIAN GREGORIAN PATRIARCH OF JERUSALEM

Handwritten text in a cursive script, likely Persian or Arabic, covering the majority of the page. The text is arranged in approximately 15 horizontal lines, with some lines being more densely written than others. The ink is dark, and the paper shows signs of age and wear.

ARMENIAN PATRIARCHATE

ՊԱՏՐԻԱՐԿԱՐԱՆ

ՀԱՅՈՑ

بطریکیتہ الأرمین

TRANSLATION

FIRMAN DATED 19 ZILCADEH 1305 GRANTED BY SULTAN ABDUL-HAMID TO THE PATRIARCH HAROUTUNE VEHABEDIAN ON THE OCCASION OF HIS ELECTION TO THE OFFICES OF ARMENIAN PATRIARCH OF JERUSALEM

The seat of the Armenian Patriarchate of the Holy Sepulchre, Jerusalem, Gaza, Tripoli, Nablus, of the Abyssinians, Copts and the other adepts having become vacant and the appointment of a titular having become necessary:

The titular of this Imperial Berat, Artin Effendi, member of the Armenian Congregation of St. James and Armenian Patriarch of Constantinople, having been elected according to the legal requirements, and his election having been brought to our cognisance by the two writs (masbatas) drawn up and submitted by the religious and Lay Councils, and this election having been examined and approved by our Council of Ministers, the latter has drawn our Imperial attention on this affair and has obtained the permission to publish our Iradeh for its being put into execution.-

In consequence thereof we have delivered this Imperial Berat and have ordained that:

The personality referred to having become, in accordance with the old customs and religious laws, Patriarch on the Armenians of Jerusalem and of the places which are related to it, his religious subjects, exalted or humble, must not in the places depending of his Patriarchate, disregard his righteous orders pertaining to their religious laws.

Nobody can take from him the Churches and the Monasteries which from old time are in the hands of the Patriarchate in all places which depend from it.

Let no man intervene or make opposition to him, in the repairs of his properties that he is executing in virtue of a Fetva Cheri (Order of Sheikh-ul-Islam or Naib) or of an Imperial Iradeh:

And if the Patriarch has a suit at the Sheri Tribunal, this suit must be heard in the presence of the Sheikh-ul-Islam:

And contrarily to what happened in olden times, let no man interfere, when in all places depending of his Patriarchate, the Patriarch will dismiss and send away from their churches, and monasteries, the priests who have, under their religious laws, deserved

ARMENIAN PATRIARCHATE

ՊԱՏՐԻԱՐԿԱՐԱՆ
ՀԱՅՈՑ

بطريكية الأرمن

2)

to be punished, and when he will have their beards shaven off and will replace these priests by other ones;

And the priests of the town and villages will not be allowed to celebrate, unless they have in hand an authority of the Patriarch, marriages of people, who in accordance with their religious laws are not entitled to be married;

And in all the places which are under the rule of his Patriarchate, if a wife deserts her husband's home, or if a man forsakes his wife and wants to take another wife, let nobody interfere, or meddle in such affairs, unless it be the Patriarch or his representatives;

And in all places depending from his Patriarchate let not the Beit-ul-Nal, the Kassem, or the Mutevellis interfere, when Monks, Priests and Nuns (known under the name of Mayrabet) die and their belongings is taken by the Patriarch;

And everything that the deceased Monks, Priests, Mayrabets and others of the Armenian population have donated to the poor servers of their churches and to the Patriarch, will be legally admitted and the testimony in that sense of Armenian witnesses will be held valid before the Sheri Tribunal;

And in order to travel safely in dangerous regions, the Patriarch will have the right to wear other garments than the ones of his offices and to carry arms, and let nobody of the Police interfere for that matter;

And let no Cadis and Naibs interfere and punish with a fine, if in the question of marriages or divorces or other litigious religious matters, that may arise between two persons, the Patriarch reconciles the two parties by mutual agreement or if necessary, makes them take the oath according to their religious customs or punishes them by pronouncing the anathems against them;

And let nobody interfere if the Patriarch punishes and confines those of his priests, who not being attached to any church or monastery, roam from place to place and are cause of scandal, and if his superintendents of the monasteries and churches have embezzled money which ought to be paid to the Patriarchate, the Patriarch is alone entitled to verify their accounts;

And contrarily to what was happening in the past, let no Cadis, Or Naibs, or others interfere with the representatives and man of trust of the Patriarch, whenever they go and collect alms from whomsoever gives them willingly;

And whenever it will be necessary, in execution of a decision of the Sheri, to imprison a monk, a priest or a mayrabet (nun), this imprisonment will be done through the instrumentality of the Patriarch;

ARMENIAN PATRIARCHATE

ՊԱՏՐԻԱՐԻԱՐԱՆ
ՀԱՅՈՑ

بطريركيتة الأرمن

3)

And in accordance with the customs of antique, let no Police officer interfere or stand against his scepter, his horse and his servitors;

And whenever he will go let no man importunate him by trying to impose servises on him;

And in accordance with the Firmans, already granted by the previous Sultans to all who had become before Patriarchs of Jerusalem, the Holy Sepulchre, Bethlehem, the Grotto of the Nativity and the Northern Door of the Grotto and the Monastery of St. James, and the Deir Zeitoun (the house of Hanna), the prison of Christ (the house of Caiaphas) and Nablus, belonging to him, and their adepts from ancient time, the Abyssinians, Copts, Syrian-Jacobites, and his co-religionaries and the Armenian Monks of the Monastery of St. James, will know the Patriarch as above them and will always have recourse to him in all matters pertaining to his state of Patriarch;

And no official will make opposition to the exercise of his functions and privileges in the churches and monasteries and other places of pilgrimages where from ancient times and up to this day they make their devotions, and on the Tomb, to be found in the centre of the Holy Sepulchre, and to the lamps which are near the door, and to the candlesticks and incensors which they light there, and which are in their possessions;

And no bishop nor priest, who have a Verat in hand, will not be acknowledged as such by the officials and will be prevented to act in their functions, if they have not the permission of the Patriarch;

And nobody can be forced on the Patriarch to act as his interpreter unless the Patriarch gives his agreement and consent;

And contrarily to the customs neither the Patriarch when alone, nor the priests who accompany him will not be interfered with everywhere they go to collect alms, by the custom officials for everything which does not fall under taxation;

And nobody can convert by force to Islamism anybody belonging to the Armenian Community, the consent of the Patriarch will be wanted for such a conversion;

And the vineyards, the gardens, the mills, the meadows, the ploughing fields and houses, the shops, the fruit and forest trees, the miraculous sources (Ayasmas) which from antique belonging to their churches, the utensils, the animals which likewise have been donated to their monasteries, and their adepts: Abyssinians, Syrian-

ARMENIAN PATRIARCHATE

ՊԱՏՐԻԱՐԿԱՐԱՆ
ՀԱՅՈՑ

بطریکیتہ الارمن

4)

Jacobites, Copts, and their churches at Jaffa, Ramleh, Jerusalem and suburbs, of which the previous Patriarchs have become and by whatever means the proprietors, are also likewise and as long as the Patriarch is living, the property of the Patriarch, who is confirmed in his rights, without anybody being able to intervene or make opposition, and let nobody interfere or make opposition to the orders of this Imperial Firman.

The 19th Zilcadeh 1505

הוא אירל ולמי מסכים שהוגשו וממשלת ישראל
בחרה אסיפה כללית של "אחות יעקב הקדוש" של
הפטריוארכיה הארמנית בירושלים מיום שמונה ביולי
שנת אלה תשע פאית יששים בהוד בעלתו יגשה דודריאן
להיות הפטריוארכ הארמני הגרגוריאני של ירושלים

והוא אירל וממשלת ישראל נתנה אימון בעסקים אשר
הוגשו לה ככל

לסיכך נתן אשר זה לדאיה כי ממשלת ישראל צנתה
בהוד בעלתו
יגשה דודריאן

כפטריוארכ הארמני הגרגוריאני של ירושלים
הוא יהיה זכאי להשתמש בכל הסמכויות המסורות
לפטריוארכ הארמני הגרגוריאני

נתן היום עשינו וסעה לחודש שבט, שנת תשכ"א
יום שנים עשר לחודש פברואר, שנת 1961

בשם ממשלת ישראל

~~11/11-2.3~~
~~שר הדתות~~

~~خط~~

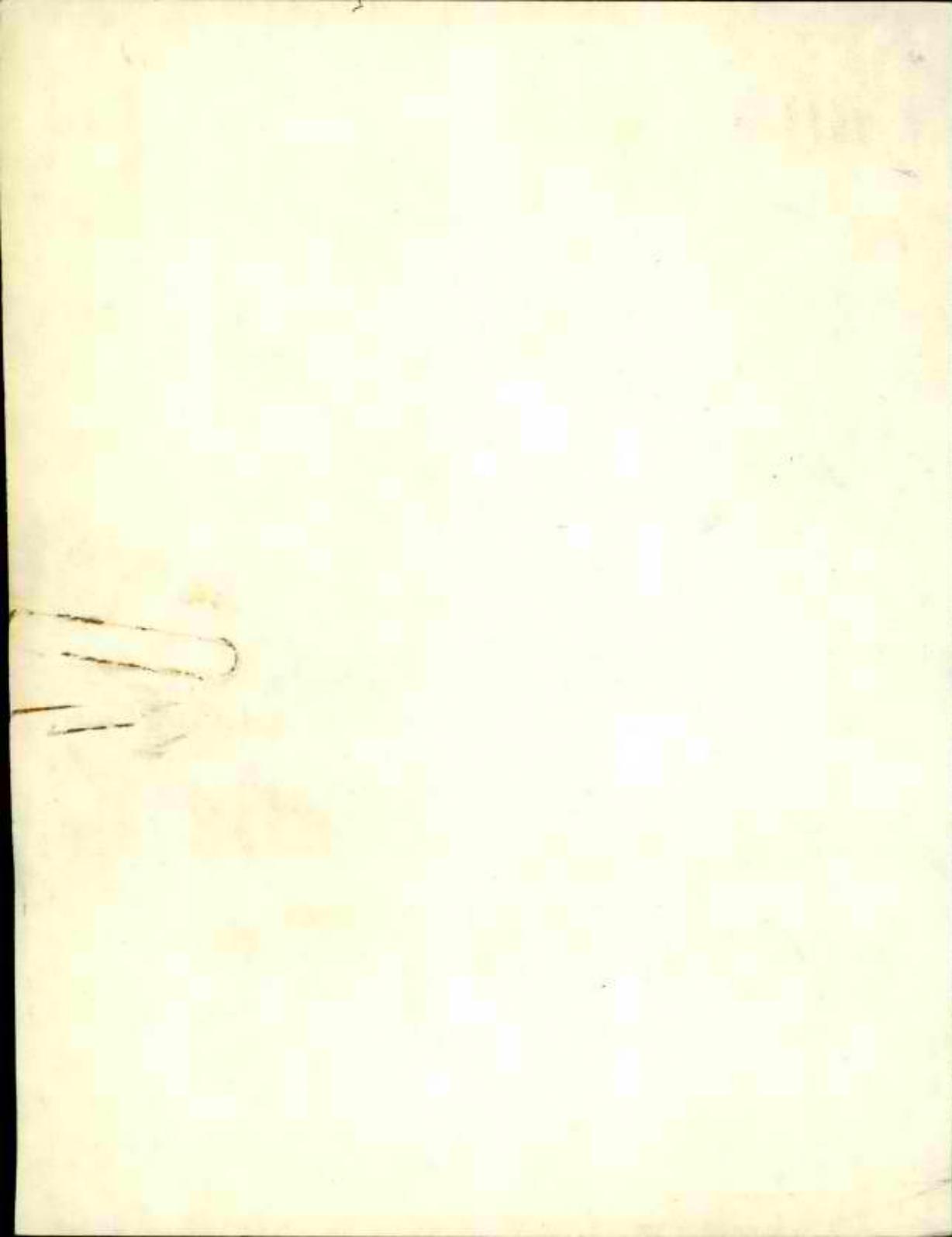
مخبر الحسین بن علی بن ابی طالب علیه السلام

قد برزوا فی سبیل الله ورسوله ورسول الله
قد برزوا فی سبیل الله ورسوله ورسول الله
قد برزوا فی سبیل الله ورسوله ورسول الله

عمر بن الخطاب بن نفوسنا
والمؤمنین وبنی عبدالمطلب
والمؤمنین وبنی عبدالمطلب

بسم الله الرحمن الرحیم

رسول الله ورسول الله

after 10:30

10:30 - 11:00

10:30 - 11:00

10:30 - 11:00

10:30 - 11:00

10:30 - 11:00

10:30 - 11:00

10:30 - 11:00

10:30 - 11:00

10:30 - 11:00

10:30 - 11:00

10:30 - 11:00

10:30 - 11:00

Corpus separatus

יכולת אומ -

EMBASSY OF ISRAEL
WASHINGTON, D. C.

שגרירות ישראל
ושינגטון

טודי

משרד החוץ
ד"ר נכוס
9. VIII. 1962
112.1

479

ה' באב תשכ"ב
8 באוגוסט 1962

112.1

אל : מר א. לבבי, סמנכ"ל

מאח : הציר, וושינגטון

103.1
11

הנדון: ירושלים - המונח קורפוס ספראטוס ועמדת ארה"ב
למברקן 23050 מיום 1.8.62 ובהמשך לשלי 236 מיום
30.7 ו-675 מ-3.8

1. הנספחים המצ"ב.

--- מצ"ב נא למצוא:

- (א) העתק מברקנו מס' 236 מיום 30.7.62 על השיחה עם מר סטרונג הנדון.
- (ב) העתק אגרת מחמ"ד לממשלת ישראל מיום 9 ביולי 1952 בעקבות העברת משרד החוץ הישראלי לירושלים.
- (ג) הקטעים מנאומו דאלס מיום 1 ביוני 1953 ומיום 26 באוגוסט 1955 על ירושלים.
- (ד) לקט הכרזות אמריקניות באו"ם בשאלת ירושלים.

הערה: לקט זה איננו שלם ואולי איננו מוסר תמונה נאמנה. אם מתקבל ממנו רושם "ורוד" מדי על העמדה האמריקנית הרי זה מפני שהוא הוכן למטרת סיעון כלפי מחמ"ד.

2. עמדת ארה"ב

להלן נסיון לסכם את העמדה האמריקנית בעניין ירושלים כפי שאנו מבינים אותה לאחר ארבע שיחות שקיימנו במחמ"ד בנושא זה מאז נזקק מר טלבוט למונח קורפוס ספראטוס בשיחתו עם השגריר ביום 17.7 (שתי שיחות היו בין סטרונג לח"מ, אחת בין קראופורד לח"מ ועוד אחת בין קראופורד לש. בר-חיים).

ניתן לקבוע כלהלן:

(א) בכל הנוגע למעמד ירושלים לא גרסה ארה"ב ואינה גורסת הקמת "separate city state". נציגי ארה"ב באו"ם אף הצביעו והצהירו נגד הענקת מעמד כזה לירושלים.

(ב) לעומת זאת מכירה ארה"ב בכך שלאו"ם יש אינטרסים באזור ירושלים והיא מוסיפה לתמוך בהקמת משטר בינלאומי אשר יבטיח שמירה על האינטרסים הללו (ובתנאי שהוא יהיה על דעת שני הצדדים). השוב לציין כי ארה"ב אינה מגדירה לאיזה משטר בדיוק היא מתכוונת ואף אינה נוטלת יזמה להגשמתו של איזה משטר שהוא בירושלים.

משרד החוץ
ירושלים

EMBASSY OF ISRAEL
WASHINGTON, D.C.

מס' 117
1952

מס' 117
1952

ל: ש. א. גור, מנהל
מס': 117, 1952

ה"מס' 117 - מס' 117
מס' 117, 1952

1. ה"מס' 117
מס' 117, 1952

- (א) מס' 117, 1952
- (ב) מס' 117, 1952
- (ג) מס' 117, 1952
- (ד) מס' 117, 1952

מס': מס' 117, 1952

2. מס' 117

מס' 117, 1952

מס' 117, 1952

מס' 117, 1952

(ג) בעוד אופיו ומהותו של משטר בינלאומי אינם מוגדרים ואינם מהווים מטרה אליה חותרת מדיניות החוץ האמריקנית בנושא ירושלים באופן פעיל, הרי גבולותיו הגיאוגרפיים של משטר כזה כאשר יקום, אם בכלל, ברורים ומוגדרים לדידה של ממשלת ארה"ב. גבולות אלו הוגדרו בהחלטת החלוקה (II) 181 (שנתאשרה בהחלטה 303 VI של העצרת) וכן בהצעת ההחלטה השבדית-הולנדית משנת 1952. בהחלטות ובהצעה הנ"ל הוצעו אמנם פתרונות שונים ביחס למעמד האו"ם בירושלים אבל בשתיהן דובר על אזור אחד. ההצעה השבדית-הולנדית מציינת:

"Jerusalem area" means the city of Jerusalem as defined in Part III Section B of the Plan set out in resolution 181 (II) of the General Assembly of 29 November 1947.

(ד) לדעה ממשלת ארה"ב קובעים גבולות האזור שבו יש לאו"ם אינטרסים גם את תחום השפוט של הקונסוליה הכללית האמריקנית בירושלים.

(ה) השמוש במונח קורפוס ספראטום בפי מר טלבוט בא לציין את גבולותיו של האזור שבו יש לאו"ם אינטרס מוגדר ואשר בו יש לקונסוליה הכללית האמריקנית בירושלים זכות פעולה. השמוש על ידי ארה"ב במונח הנ"ל במובן הגיאוגרפי כמוסבר אין פרושו שארה"ב תומכת גם בתכנון המשפטי-מדיני של המונח קורפוס ספראטום.

3. הערכה והמלצה

הערכתנו היא שבמידה שנכנס כעה להיטוש נוסף בבעייה זו יעבירו אנשי שיחנו, כפי שאף רמזו לנו, את הבעייה לחוות דעה משפטית ואז קיים סיכון שיחזרו להשתמש במונח קורפוס ספראטום גם כמונח קונסטיטוציונאלי, בעוד שכיום הם משתמשים בו במובן הגיאוגרפי בלבד וזאת בהסתמך על העובדה שארה"ב מוסיפה להכיר בעקרון הבינאום ובמעמד מיוחד לירושלים. כדי להביא לידי כך שהשימוש הנדיר והמפתיע במונח קורפוס ספראטום ייעלם לחלוטין מהלכסיקון שלהם, יש להביא את הנושא להכרעתם של מזכיר המדינה או/ו הבית הלבן (כדוגמת עניין הכנרת) אולם למוחר לומר כאן שבינינו לבין ארה"ב יש כיום נושאים ועניינים בעלי חשיבות וחיוניות רבות יותר, ושמסיבה זו בלבד לא נראית השעה הזו מתאימה להעסיק בנושא שאין לו חשיבות מעשית גורמים רמי מעלה, שעה שאנו מעסיקים אותם בעניינים בעלי חיוניות ממשיה. כאשר סדר היום שלנו יתפנה בעתיד מנושאים אלה נוכל לשקול אז העלאת הנושא לדיון חוץ נסיון להביא לשינוי. אף כי המועד לעריכת נסיון מעין זה עדיין איננו נראה באופן, בכל זאת עלינו להעיר כי גם כאשר הוא ייערך כלל לא מובטחת לנו הצלחה מפני שהעניין איננו סימאנטי אלא מהותי, ואין סימנים שארה"ב מוכנה לשינוי מהותי בעמדתה.

באשר להצעתכם שהגרייר ישלח מכתב לטלבוט בעניין זה, הנני להעיר שסמך שישלח עלול לזכות לתשובה וע"י כך תהיה למחמ"ד המלה האחרונה, לא מן הנמנע שבתשובתה תנסה מחמ"ד להצדיק את השמוש בפי טלבוט במונח קורפוס ספראטום. גם אם ההסבר הכתוב יהווה חזרה בלבד על הסברי סטרונג (ואין כמוכן בטחון שכן יהיה) הרי עצם העובדה שבמסמך כתוב תחרץ ארה"ב שימושה במונח הזה היא שלילית מבחינתנו. פרושו של דבר שמצבנו בנושא זה לאחר החלפת מכתבים יהיה גרוע מצבנו הנוכחי, שהרי עד עכשיו הופיע המונח קורפוס ספראטום בשימוש בע"פ ולעתים נדירות מאד, בעוד שבתשובת מחמ"ד זה עשוי להופיע בכתב וייהפך לעובדה רשומה במחמ"ד כחלק מה- **Position Paper** יתירה מזו, כיום, בהאם לדברי סטרונג, מצטמצם השמוש במונח קורפוס ספראטום לאספק הגיאוגרפי שלו בלבד ואיננו חל על הצד הקונסטיטוציונאלי.

(a) The term "Jewish Agency" as used in the above-mentioned resolution means the Jewish Agency for Palestine, established in 1942, and not the Jewish Agency for Israel, established in 1948. The term "Jewish Agency" as used in the above-mentioned resolution means the Jewish Agency for Palestine, established in 1942, and not the Jewish Agency for Israel, established in 1948.

"Jewish Agency" means the city of Jerusalem as defined in Part III Section B of the Plan set out in resolution 181 (II) of the General Assembly of 29 November 1947.

(b) The term "Jewish Agency" as used in the above-mentioned resolution means the Jewish Agency for Palestine, established in 1942, and not the Jewish Agency for Israel, established in 1948.

(c) The term "Jewish Agency" as used in the above-mentioned resolution means the Jewish Agency for Palestine, established in 1942, and not the Jewish Agency for Israel, established in 1948.

3. Resolution 181

The term "Jewish Agency" as used in the above-mentioned resolution means the Jewish Agency for Palestine, established in 1942, and not the Jewish Agency for Israel, established in 1948. The term "Jewish Agency" as used in the above-mentioned resolution means the Jewish Agency for Palestine, established in 1942, and not the Jewish Agency for Israel, established in 1948.

The term "Jewish Agency" as used in the above-mentioned resolution means the Jewish Agency for Palestine, established in 1942, and not the Jewish Agency for Israel, established in 1948. The term "Jewish Agency" as used in the above-mentioned resolution means the Jewish Agency for Palestine, established in 1942, and not the Jewish Agency for Israel, established in 1948.

מפי סטרונג הצלנו קודם כל את ההודעה שהשמוש בפי טלבוט היה
not as something U.S. is trying to establish but rather defining area
of U.N. interest. objective of policy וכי אין השמוש בעיקרו מציין
 כך הובהר באותו מעמד מהו פרושו של המונח "אינטרס האו" (U.N.interest)
 בפי ארה"ב. הבהרה זו מוסמכת לגמרי שכן קראו באזנינו מהוך **position paper**
 של מחמ"ד שבו נאמר:

The U.S. undertook to give due recognition to the formal acts of the G.A. and the Trusteeship Council and had since maintained position that the Holy Places in the Jerusalem area are of international interest to a degree that transcends ordinary consideration of sovereignty.

הערה: כאן מדובר במפורש על המקומות הקדושים כמהווים
 התחום שבו יש "אינטרס בינלאומי", היינו, אין המדובר
 בבינאום עיר או אף אזור שלם.

לדעתנו זהו קצה גבול החיוב אליו הגענו ואליו ניתן להגיע בברור
 נושא זה ברמת אגף מז"ח במחמ"ד, (היינו עד לטלבוט ועד בכלל).

במשפט אחד: הזמן איננו מתאים להעלות הספול למישור גבוה, ואנו
 חוששים שחטוט נוסף בנושא ברמת אגף מז"ח יביא לנסיגה מסויימת מהעמדה
 כפי שהסבירה סטרונג בצורה מוסמכת.

בסכום, אני מוצא חובה לעצמי להזהיר נגד חיטוט נוסף. אציין שהשגריר
 המים דעים עמי לגמרי והמלצתו שלוחה אליכם מערש דווי שלו להניח לעניין,
 מה עוד שטפולנו בעניין מאז השיחה עם טלבוט בארבע השיחות במחמ"ד הנזכרות
 דלעיל הבהירו העניין ואולי אף קדמו אותנו במקצת לקראת מטרותנו.

ב בר כה ,

מ. גזית

העתק: לשכת השר
 לשכת המנכ"ל
 מר ג. רפאל, סמנכ"ל
 מר ש. ארד. מאה"ב

not as something U.S. is trying to establish but rather defining area of U.N. interest. Objective of policy (U.N. interest) position paper

The U.S. undertook to give due recognition to the formal acts of the G.A. and the Trusteeship Council and had since maintained position on that the Holy Places in the Jerusalem area are of international interest to a degree that transcends ordinary consideration of sovereignty.

U.S. position on the Holy Places in the Jerusalem area is of international interest to a degree that transcends ordinary consideration of sovereignty.

The U.S. position on the Holy Places in the Jerusalem area is of international interest to a degree that transcends ordinary consideration of sovereignty.

The U.S. position on the Holy Places in the Jerusalem area is of international interest to a degree that transcends ordinary consideration of sovereignty.

The U.S. position on the Holy Places in the Jerusalem area is of international interest to a degree that transcends ordinary consideration of sovereignty.

U.S. position

U.S. position

U.S. position on the Holy Places in the Jerusalem area is of international interest to a degree that transcends ordinary consideration of sovereignty.

30.7.62

א ל: המשרד ירושלים

מאת: מ. גזית

סטרונג הזמינני ב-30 למסור לנו השגותיהם בעניין חקירות ירושלים.
נכחו בר-חיים וקראפורד. פרטים בדיפ. בסוף השיחה שאלתיו אם מאז
שיחתנו בארבע עיניים בשאלת שמושם במונח קורפוס ספראטוס בדק עמדתם.
נתפתח דיון ואמצה להלן מה העליתי במהלכו.

אמר שטלבוט השחמש במונח not as something U.S. is trying to establish
but rather defining area of U.N. interest.

היינו אזור בו יש כיום זכות שפוט לקונסוליה שלהם וכן גבולות השטח בו
יש לקהילה הבינלאומית עניין מיוחד והטעים שזהו פשר השימוש במונח
rather than an objective of policy

הסביר שהשימוש בא לתאר שטח גיאוגרפי שכן הקונסוליה שלהם אינה
מואמנת לא למישראל ולא לממירדן ויש לקבוע משפטית גבול שיפוטת.

ציינ שמדיניותם האמורה לגבי ירושלים נשארה כמסוכם ע"י דאללס
בנאומיו באחד ביוני 1953 וב-26 באוגוסט 1955 ובזכרון הדברים למישראל
מיוני 1952 בנושא זה. הקריא מה- Position Paper בנושא ירושלים
כלהלן:

The U.S. undertook to give due recognition to the formal acts of the
G.A. and the Trusteeship Council and had since maintained position that the
Holy Places in the Jerusalem area are of international interest to a degree
that transcends ordinary considerations of sovereignty.

כן ציטט מנאומי דאללס הנ"ל הפיסקאות הרלבנטיות.

מדדי העמדתיו על כך שמאז ומעולם גם כאשר הסבירו תמיכתם במשטר
בינלאומי שיבטיח הגנת המקומות הקדושים וכו' לא השתמשו אף פעם במונח
קורפוס ספראטוס. הדגשתי שמונח זה משמעותו יחידה מדינית מיוחדת,
דבר שהם מתנגדים לו. אישר זאת אך אמר שבכל הנוגע לאזור תחולתו במועד
כלשהו של הסדר בדבר המקומות הקדושים הרי לפי ההחלטות הקיימות כרבע
אזור זה מוגדר ואין מנוס מהזדקקות להגדרה זו. הדגשתי שבחחום ישראל
קיים רק מקום קדוש אחד לפי מפת האו"ם ועל כן אין הגיון והצדקה לזהות
חחום האינטרס הבינלאומי עם גבולות הקורפוס. אמר שלמפה זו אין אותו
חוקף מבחינת הגדרת חחום האינטרס הבינלאומי כפי שיש להגדרה הגיאוגרפית
הצמודה למונח של הקורפוס בהחלטת האו"ם.

בסיכום הבטיח סטרונג לבדוק אצלם אם ניתן להם להחזיר לקראתנו
בהתאם לחביעותינו אבל היה פסימי.

הערכתנו:

החיוב לשימוש במונח אין שום משמעות מעשית ואין ארה"ב שואבת
השראה ממנו לגבי מדיניותה בנושא זה.

השלילה למרות שארה"ב הצביעה נגד החלטות הבינאום מוסיפה
היא להתחשב במידת מה באותן החלטות ממש ומכאן דביקותה בהגדרה
הביאוגרפית.

לאור ההבהרות דלעיל ובעיקר לאור הנסיגה שלהם בנקודת היוזמה
(דבר שהוא שוב הדגיש היום) נראה לי שאין חועלת בהמשך ויכוח מפני
שהויכוח יגע מעתה בעצם עמדתם בשאלת ירושלים וזהו דבר שלפי דעתנו אין
סכויים לשנותו כרגע.

ג ז י ח

... ..

...

... ..

... ..

... ..

SECRET

U.S.A.
CONFIDENTIAL
SUNSHINE
SUNSHINE

C O P Y

AIDE-MEMOIRE

The Government of the United States has noted with concern the decision and announcement of the Israel Government on May 4, 1952, to move the Foreign Office to Jerusalem.

The Government of the United States has adhered and continues to adhere to the policy that there should be a special international regime for Jerusalem which will not only provide protection for the holy places but which will be acceptable to Israel and Jordan as well as the world community.

Since the question of Jerusalem is still of international importance the U.S. Government believes that the United Nations should have an opportunity to reconsider the matter with a view to devising a status for Jerusalem which will satisfactorily preserve the interests of the world community and the states directly concerned. Consequently, the U.S. Government would not view favorably the transfer of the Foreign Office of Israel to Jerusalem.

The Government of the United States also wishes to convey that in view of its attitude on the Jerusalem question, it has no present intention of transferring the Ambassador of the United States and his staff to Jerusalem.

Department of State

Washington

July 9, 1952.

THE MIDDLE EAST

The Government of the United States has noted with concern the decision and announcement of the Israeli Government on May 4, 1952, to move the Foreign Office to Jerusalem.

The Government of the United States has advised and continues to adhere to the policy that there should be a special international regime for Jerusalem which will not only provide protection for the holy places but which will be acceptable to Israel and Jordan as well as the world community.

Since the question of Jerusalem is still of international importance the U.S. Government believes that the United Nations should have an opportunity to reconsider the matter with a view to dividing a status for Jerusalem which will satisfactorily preserve the interests of the world community and the states directly concerned. Consequently, the U.S. Government would not view favorably the transfer of the Foreign Office of Israel to Jerusalem.

The Government of the United States also wishes to convey that in view of its attitude on the Jerusalem question, it has no present intention of transferring the Ambassador of the United States and his staff to Jerusalem.

Handwritten text: "12/2/52" and "12/2/52" (possibly "12/2/52" repeated twice)

Department of State
Washington
July 21, 1952.

Radio Address of Secretary of State John Foster Dulles
on his Recent Trip to the Near East and South Asia

p. 2, Israel, Jerusalem and Refugees.

"Jerusalem is divided into armed camps split between Israel and the Arab nation of Jordan. The atmosphere is heavy with hate. As I gazed on the Mount of Olives, I felt anew that Jerusalem is, above all, the holy place of the Christian, Moslem and Jewish faiths. This has been repeatedly emphasized by the United Nations. This does not necessarily exclude some political status in Jerusalem for Israel and Jordan. But the world religious community has claims in Jerusalem which take precedence over the political claims of any particular nation".

(Department of State, Press Release No. 299, June 1, 1953).

John Foster Dulles, Secretary of State, before the Council
on Foreign Relations, New York, August 26, 1955

It should also be possible to reach agreement on the status of Jerusalem. The United States would give its support to a United Nations review of this problem.

John Foster Dulles, Secretary of State
his recent trip to the West Bank and Gaza

P. S. Israel, Jerusalem and Palestine.

"Jerusalem is divided into a West Bank and the Gaza Strip and the Arab nation of Jordan. The atmosphere is heavy with hate. In a land of the Mount of Olives, I felt sure that Jerusalem is, above all, the holy place of the Christian, Muslim and Jewish faiths. This has been repeatedly emphasized by the United Nations. This does not necessarily exclude some political states in Jerusalem of Israel and Jordan, but the world religious community has always in Jerusalem which has precedence over the political claims of any particular nation."

(Department of State, Press Release No. 223, June 1, 1952).

John Foster Dulles, Secretary of State, before the Council
on Foreign Relations, New York, August 26, 1952

It should also be possible to reach agreement on the status of Jerusalem. The United States would give its support to a United Nations review of this problem.

(1) As early as 15.7.48 Mr. Jessop expressed the following reservation pertaining to the implementation of the 1947 decision calling for a Corpus Separatum Statute of the Jerusalem area "As one looks back upon the Statute itself as drafted, and upon the plan of which it was a part, it appears very clearly that this statute drafted by the Trusteeship Council, was necessarily based on the assumption that the entire plan contemplated by the General Assembly resolution of 29.11.1947 would be in effect..." (Sec.Cou. Off. Rec. No. 97)

(2) In December 1949 the U.S. delegation opposed and voted against resolution 303(IV) adopted by the G.A. on 9.12.49 which reaffirmed the Corpus Separatum status of Jerusalem.

The view of the U.S. Government was explained by Mr. Ross in the following words: "The draft resolution...disregarded the interests of the inhabitants of Jerusalem... The U.S. delegation considered that the adoption of the measures proposed would involve the U.N. in countless difficulties and responsibilities in order to achieve purposes not all of which were of genuine concern to the international community..." (27⁴ Ple.m. G.A. IV)

This was further amplified by Mrs. Ross in his address to the Ad Hoc Political Committee on 5.12.49 when he clarified the U.S. objection to the draft resolution on the grounds that "provision for the internationalization of Jerusalem in accordance with the 29.11.47 resolution was not practical. World opinion expected not irresponsible decisions but reasonable solutions" (AHPC 57 m. G.A. IV)

(3) On 12.12.50 opposing a Belgian draft resolution which called "to settle the (Jerusalem) question in accordance with the principles already adopted by the Assembly (i.e. Corpus Separatum). Mr. Ross stated that "there was no advantage in the Belgian plan; it advocated a process which had proved fruitless" (A/AC 38/SR 80).

Mr. Ross emphasized that the General Assembly must give "full consideration to the changes in conditions which had taken place in the three years since the approval of the 1947 resolution. The solution must be acceptable to the two states concerned, and the U.N. should not create a new entity against the wishes of the people in the area. The rightful authority of the U.N. should be represented in the area, but the organization should not lightly undertake the huge financial and administrative burden of a separate city state" (A/AC 38/SR 87)

Mr. Ross recalled the U.S. opposition to resolution 303(IV) of the previous year because it was impracticable and concluded "that events had proved (that view to be)right".

(4) For the above-stated reasons the U.S. declared its support of a Swedish draft resolution - which Israel had at the time been prepared to accept - providing for the appointment of a U.N. Commissioner, the duty of whom would be "to supervise and protect the holy places and allow free access to them". However, when it became apparent that even this step would be unacceptable to Jordan which considered it an infringement of its sovereignty, and being of the conviction that any solution should have the consent of both Israel and Jordan, the U.S. amended the Swedish draft resolution replacing and substituting for the originally proposed Commissioner a "U.N. Representative" whose function was merely "to represent the interests of the U.N. in the Holy City in implementation of para 1 of this resolution ***

(A/AC 38/c 73/Rev.2. 13.12.50)

*** Para 1 consisted of a declaration to be made by Jordan and Israel whereby the two states would pledge themselves before the U.N. to observe the principles of Art. 18 of the Universal Declaration of Human Rights, to give free access to the Holy Places and to maintain existing privileges in that respect.

Mr. Ross on behalf of the U.S. expressed the opinion that the draft resolution was "a valuable contribution to the solution of the problem". "Israel", he stated, "had already indicated its general acceptance of the proposal". Mr. Ross "did not see how the terms of the draft resolution could appreciably derogate from Jordanian sovereignty in Jerusalem, but in any event the representative of Jordan had indicated that his Government was prepared..... to cooperate with a U.N. representative if such a representative was sent to Jerusalem to represent international interests" (A/AC 38 SR 78).

(5) The question of Jerusalem did not appear on the agenda of the sixth session of the General Assembly. It was, however, touched upon in the Ad Hoc Political Committee during the debate on the Report of the CCP. At the time Columbia advocated an amendment of a draft resolution sponsored by the U.N., U.K., France and Turkey. The amendment urged strict observance of the General Assembly's resolutions (A/AC. 53/C 25/Rev.1). The U.S. objected to this amendment. The U.S. was however prepared to accept an Afghanistan amendment. The U.S. was however prepared to accept an Afghanistan amendment since, as Mr. Jessop clarified, "the reference in the Afghan amendment was to the continuation of the Conciliation Commission's efforts, and not to insistence on any particular proposal. That would not mean that the Commission would be bound to present the same proposals which had hitherto been found unacceptable to both the Arab States and Israel Governments". (ADPC 41 m. GA IV).

(6) The Seventh Session of the General Assembly was presented with a draft resolution urging the Arab States and Israel to settle their differences by direct negotiations. With regard to Jerusalem the draft resolution asked the Governments concerned "to bear in mind the religious interests of third parties". In supporting this resolution in the Ad Hoc Political Committee Mr. Jessop states that the "resolution met the points which had preoccupied the U.S. delegation" (AHPC 38th m. GA VI)

A Philippine amendment to add to the above-mentioned provision concerning the "religious interests of third parties" the phrase "and in particular the principle of the internationalization of Jerusalem" was opposed by the U.S. when the draft resolution came before the Plenary Session. Explaining the view of his delegation Mr. Jessop remarked that "when the General Assembly five years ago, began its consideration of the Palestine question, it recommended definite substantive solutions for various elements of the problem. But it became generally apparent that solutions could not be imposed upon the parties.... In the last year or so, the General Assembly, having taken ^{that} into account, has not sought to determine the actual substantive solution of the problem in Palestine, but rather has recommended to the parties methods and procedures by which they themselves might agree upon such solutions....there is a suggestion that we should add at the end of para 4. the words "and, in particular, the principle of internationalization of Jerusalem". It seems to me that that would not be a wise addition to the draft resolution". (A/PV7406).

(2) The seventh session of the General Assembly was presided
with a first resolution regarding the role of the United Nations
in the field of disarmament. The resolution called for a
comprehensive ban on nuclear weapons. It also called for
the elimination of all other weapons of mass destruction.

The resolution was adopted by a vote of 108 to 0 with 15
abstentions. The resolution was a landmark in the history of
the United Nations. It was the first time that the General
Assembly had adopted a resolution on disarmament.

The resolution was a landmark in the history of the United
Nations. It was the first time that the General Assembly
had adopted a resolution on disarmament. The resolution
called for a comprehensive ban on nuclear weapons. It also
called for the elimination of all other weapons of mass
destruction.

The resolution was a landmark in the history of the United
Nations. It was the first time that the General Assembly
had adopted a resolution on disarmament. The resolution
called for a comprehensive ban on nuclear weapons. It also
called for the elimination of all other weapons of mass
destruction.

The resolution was a landmark in the history of the United
Nations. It was the first time that the General Assembly
had adopted a resolution on disarmament. The resolution
called for a comprehensive ban on nuclear weapons. It also
called for the elimination of all other weapons of mass
destruction.

לבבי
גזית

ירושלים - המונח "קורפוס ספרטוס"

מציע להניח לענין, כי הזמן לא מתאים להעלאת הנושא. להץ נוסף יכול להיות יעיל רק במישור הגבוה ביותר והרי יש לנו נושאים חשובים יותר בהם אנו מעסיקים את צמרת הממשל.

Handwritten signature

עד כה השתמשו אנשי מחמ"ד במונח במקרים בודדים בעל-פה בלבד, כדי לציין יחידה גאוגרפית. אם נלחץ ונבקש הבהרה, יופיע המונח בכחב ועלול לקבל תוכן משפטי-מדיני אשר יגדיר משטר בינלאומי לעיר. עד כה מעולם לא המליצו האמריקאים על מעמד בינלאומי נפרד לעיר והזכירו רק את האינטרסים של האו"ם באיזור ירושלים והכוונה הייתה למקומות הקדושים.

לבטוס טענתו שולח גזית לקט הכרזות אמריקאיות בנושא הנ"ל ומוסיף שהרמך תמים דעים אהו.

1847

Journal of the Proceedings of the

General Meeting of the
Society of Friends, held at
the Yearly Meeting, at
the City of Philadelphia, on
the 1st of Yearly Meeting, 1847.

The meeting was opened by
the reading of the minutes
of the last year's meeting,
which were approved. The
report of the Yearly Meeting
was then read, and the
following resolutions were
passed:

Resolved, That the
Society of Friends be
recommended to the
General Meeting of the
Society of Friends, to be
held at the City of Philadelphia,
on the 1st of Yearly Meeting, 1847.

10

משרד החוץ

12.8.62

סירוג

מזכר

אל : מאת: י. ג. רמאל, ס/מנכ"ל כר א. לבכי, ס/מנכ"ל מר ש. ארד, מנהל מאה"ב היועץ המשפטי	אל : מאת:

י. ג. רמאל 1121-1

הנדון: ירושלים

... קראתי את הסיוטה שהוכנה ע"י ארד, ואני מעביר לכם
בזה את הסיוטה הנגדיה שלי.

בבכה,

מבחאי רוזן

לשמוע בתוך המשרד בלבד

לתק.
חת.

DRAFT

(8 August 1962)

Dear

In our conversation in the Department on 17 July last you referred, among other topics, to previous discussions regarding Jerusalem. You referred ^{intimated} to the fact that our previous representations on the question had been studied by the Department ^{of} State. You informed me that it was no longer the policy of ~~the~~ the United States to undertake any further initiatives on the issue of Jerusalem, and you added an allusion to the concept of corpus separatum, implying that the United States still adheres to that principle.

I duly reported that conversation home. The first part of your statement has been received with ~~much~~ much welcome in the Ministry for Foreign Affairs, but the allusion to the corpus separatum has caused some puzzlement because it seems to be inconsistent with the position taken by representatives of the United States in the course of the debates on the Jerusalem question in the General Assembly of the United Nations. Consequently, I feel it would be useful, and this is the purpose of my letter, for me to try and clarify our understanding of the position taken by the United States representative, as it appears in the Records.

Ever since the General Assembly of the United Nations started dealing with Palestine, special attention has been devoted to the issue of Jerusalem. Resolution 181 (II), within the framework of its overall

plan, which included the establishment of an Economic Union for the whole of former Palestine, proposed the establishment of Jerusalem and its environs as a corpus separatum. Incidentally, that special status envisaged for Jerusalem was never intended to last indefinitely. Chapter D of Part III of the "Plan of Partition with Economic Union", contained in Resolution 181 (II), specifically stated that ~~the~~ the regime would remain in force "in the first instance for a period of ten years", after which the whole scheme should be ~~be~~ subject to re-examination in the light of the experience acquired with its functioning. "The residents of the City shall be then free to express by means of a referendum their wishes as to possible modifications of the regime of the City".

As you ~~know~~ know, the adoption of the Resolution was the signal for an Arab onslaught on the Jews of Palestine which culminated, on 15 May 1948, with the armed aggression by the Arab States against the newly proclaimed State of Israel. During all this period, Jerusalem became the object of close siege by various Arab forces in an attempt to detach it completely from the Jewish State and to force its Jewish citizens into submission. The political efforts of the Jewish Agency for Palestine, and of various Jewish and of non-Jewish bodies, to induce the Security Council to take effective action in accordance with the Charter, and as called for specifically in Resolution 181 (II), were

unavailing. The Trusteeship Council, and through it the United Nations, failed to discharge the duty specifically imposed upon it in Part ~~III~~ III, Chapter C, paragraph 1, "to ensure that order and peace, and especially religious peace, reigned in Jerusalem". The protection of the Jewish part of the City was ensured by Jewish arms alone.

As a result of the events of 1948 in general, the plan of Partition with Economic Union became unimplementable, the Arabs refusing to establish an Arab State in Palestine. This destroyed the essential premise of Resolution 181 (II). More particularly, as regards Jerusalem, the fighting in the City resulted in its division into two parts, which became integrated with Israel and Jordan respectively.

Subsequent discussions in the General Assembly, which took place between the years 1948 and 1952, are characterized by growing realization that the changed political circumstances rendered completely unattainable the objectives which the General Assembly set for itself in Resolution 181 (II), and this in turn appears as a steady retreat from the plan of establishing Jerusalem as a corpus separatum. Whereas in the years 1948, 1948 and 1949 proposals calling for the establishment of Jerusalem as a corpus separatum always obtained the requisite two-thirds majority in the General Assembly (the high level being reached in 1949, when 38 States voted in favour of Resolution 303 (IV)), the lowest point was reached in

1952, the last occasion on which the issue has been discussed, when 28 States voted in favour of a proposal regarding the internationalization of Jerusalem, and 20, including the United States, voted against it. A study of the Records of the General Assembly shows that while those States which at that time were members of the United Nations may not have given up their original objective of according adequate international protection to the Holy Places of Jerusalem, they have reached the conclusion that the method originally suggested, of according to the City a distinct and recognized international status, does not accord with realities and holds out no prospects of achieving the desired results. Let me briefly summarize this.

In Resolution 194 (III) adopted on 11 December 1948, the Palestine Conciliation Commission was requested to present to the Fourth Session of the General Assembly its detailed proposal for a permanent international regime for the Jerusalem area which would provide for ~~the~~ maximum local autonomy for distinctive groups consistent with the special international status of the Jerusalem area. The Fourth Session of the General Assembly rejected the proposals advanced by the Palestine Conciliation Commission, and in Resolution 303 (IV), adopted on 9 December 1949, requested the Trusteeship Council to complete the preparation of the statute of Jerusalem as envisaged in the original Resolution 181 (II) (a process ^(?)

which had been abandoned under the impact of the events of 1948). At the Fifth Session of the General Assembly the proposed Statute submitted by the Trusteeship Council was not adopted, the relevant proposals failing to obtain the necessary two-thirds majority. ~~In the~~ No discussion took place at the Sixth Session, in 1951. At the Seventh Session, in 1952, the question of Jerusalem as such was not on the agenda. However, in the Plenary meetings devoted to discussion of the Draft Resolution proposed by the Ad Hoc Political Committee dealing with the Palestine Conciliation Commission, an amendment was proposed by the Philippines purporting to re-introduce the concept of the territorial internationalization of Jerusalem by means of the establishment of ~~known~~ a corpus separatum.

In the course of the Fifth Session, two Draft Resolutions were presented to the Ad Hoc Political Committee, ~~one~~ one, submitted by Belgium and supported by the Arab States, called for new efforts to settle the the question of Jerusalem in accordance with the principles already adopted by the General Assembly, i.e. on the basis of the conception of the corpus separatum. A second Resolution, far more modest in its conception, was proposed by Sweden and was subsequently amended by the United States, the United Kingdom and Uruguay. Its essential feature was the appointment by the United Nations of a Commissioner to supervise and protect the Holy Places and allow free access to them. In the course

of the discussion, the representative of the United States, Mr. John C. Ross, opposing the Belgian Draft Resolution and supporting the amended Swedish Draft Resolution, made the following points. Referring to statements of policy made by the representatives of Israel and Jordan, he said:

"Although the Governments of Israel and Jordan should not be allowed what amounted to a power of veto of United Nations decisions in respect of Jerusalem, it was clear that there was no practicable way to implement ^(?) a statute which was opposed by them and by the people of Jerusalem. The United Nations should therefore refrain from taking decisions to which those Governments would naturally be opposed, and should not involve the international community in responsibilities not corresponding to its interest in Jerusalem... ^{The} ~~The~~ solution must be acceptable to the two States concerned, and the United Nations should not create a new entity against the wishes of the people in the area. Rightful authority of the United Nations should be represented in the Jerusalem area, but the Organization should not lightly undertake the huge financial and administrative burden of a separate city State...". Referring more particularly to the Swedish Draft Resolution, he considered it "a valuable contribution to the solution of the problem. Israel had already indicated its general acceptance of the proposal, and it was disappointing that Jordan was not able to do so. His delegation did not see how the terms

of the Draft Resolution could appreciably derogate from Jordanian sovereignty in Jerusalem, but in any event the representative of Jordan had indicated that his Government was prepared to give to the United Nations the pledges outlined in the Swedish proposal. It was also prepared to ~~simply-wikaxa~~ cooperate with a United Nations representative if such a representative were sent to ~~show~~ Jerusalem to ~~represent~~ represent international interests". ~~The~~ General Assembly, Official Records, Fifth Session, Ad Hoc Political Committee, pages 495¹06. Later in the same debate Mr. Ross said, more specifically opposing the Belgian proposal, that it "advocated a process which had proved fruitless".

Ibid., p.512.

This debate shows that Israel and Jordan were in substantial agreement on the nature of ~~the~~ the solution of the question of Jerusalem (on the assumption, of course, that there existed a genuine international question regarding Jerusalem) and that that fact generated in itself a considerable measure of support in a number of influential members of the United Nations.

As stated, when the question came before the Plenary General Assembly, the Belgian Draft Resolution, the only one reported on by the Ad Hoc Political Committee, failed to obtain the requisite two-thirds majority.

In the course of the Seventh Session of the General Assembly at which, as stated, the issue of Jerusalem only arose in the Plenary by virtue of amendments proposed by the representative of the Philippines, the representative of the United States, Mr. (now Judge) Philip Jessup, stated that the addition to the Draft Resolution of a reference to the internationalization of Jerusalem "would not be a wise addition". General Assembly, Official Records, Seventh Session, Plenary Meetings, p.408.

As we see it, the position adopted by the United States in 1950 and 1952 is consistent only with the view that the United States Government has fully withdrawn its original support for the concept of the corpus separatum. It is for that reason that my colleagues ~~xxx~~ at home find so puzzling your use, in our conversation of 17 July, of the term corpus separatum.

We recognize, of course, that there is a general international interest in the physical protection of the Holy Places, in the maintenance of existing rights in regard to them, and in ensuring free access to them. This has consistently been the policy of the Government of Israel which, however, ~~xxxxxxxx~~ continues to maintain that the attainment of these objectives does not pre-suppose that Jerusalem would require any special international status or indeed any difference between it and the remainder of the territory of the States to which its respective parts belong.

Bar

ה' באלול תשכ"ג
25 באבוסט 1963

1121
107

לכבוד
סר מ. שנהבי
למען ירושלים
ת.ד. 375
ירושלים

שנהבי היקר,

קבלתי מכתב מאת סר מ. ורון
באוסבה אשר מסביר לדעתי את עמדתה של
הסבוירות ושל הקונטוליות שלנו בקבוצה
לפעולה של "למען ירושלים". הצחק
המכתב רצ"ב.

...

בברכה,

ר"ר ח. יחיל
המנהל הכללי

RECEIVED
MAY 10 1964

STATE
OF MICHIGAN
DEPARTMENT OF
CORRECTIONS

REPORT

STATE OF MICHIGAN DEPARTMENT OF CORRECTIONS
REPORT ON THE PROGRESS OF THE
RESEARCH AND TRAINING CENTER
FOR THE MICHIGAN DEPARTMENT OF
CORRECTIONS

CITY

DATE

EMBASSY OF ISRAEL
45 Powell Avenue
OTTAWA

שגרירות ישראל

משרד החוץ
דאר נכנס
26. VII. 1963

ב' באב תשכ"ג
23 ביולי 1963

תיק _____

א ל : ד"ר ה. יחיל, המנכ"ל

מאת : מ. ורון, השגרירות, אוטבה

הנדון: "למען ירושלים"
מכתב מ-7.7

בקשתי ממר דמביץ הסבר על הנעשה בינו ובין מר כהן, כי אחרי חלופי מכתבים ביני ובין מר שנהבי, ועם קבלת אשורך לפעולה זו בקנדה, ידענו בשגרירות על הרעיון לנצל את בקורו של מר שרח בטורונטו ליסוד הסניף "למען ירושלים".

מאחר שמר שנהבי הראה לך את חלופי מכתביו עם כהן ברצוני לושליט את התמונה בעזרת העתק המ"ל ממכתב של מר שרח אל דמביץ.

הכן המכתב מסביר מדוע מר שרח לא יכול היה לקבל את ההצעה. אילו לו היה מסכים לא היה פנוי אלא בליל שבת, כשאיך להעלות על ה"עת פעולה כפי שמר כהן קיווה לבצעה.

מאחר שהייתי בטורונטו בזמן בקורו של מר שרח עמדתי מקרוב על העובדה כי הקהילה והרב שהיו מארחיו לא השאירו פנאי לשום פעולה נוספת: לא לחנוך, או למגביח, ולא לענין "למען ירושלים".

העובדה שמר שרח מצא לנחוץ לכתוב לדמביץ ולהסביר לו מדוע יתקשה לקבל על עצמו פעולה "למען ירושלים" מוכיחה כי דמביץ היה שוחף לתקוותיו של כהן, ובודאי לא שגילה יחס עויין.

אפשר להבין את אכזבתו של כהן, אך מפתיע שהוא מתקשה לראות את העובדות כמות שהן ובמקום זה מצא לנחוץ להטיל את האשמה על דמביץ.

לגופו של ענין: באים אישי צבור ישראליים לטורונטו במשך כל השנה. אם כהן יעמד על המשמר ויתאם עם מר שנהבי אפשר יהיה עוד "במקור" להשיג את הסכמת האורח לפעול "למען ירושלים" בזמן הבקור בטורונטו ובתאום עם המארחים לשריין את הזמן המתאים.

יכול אני להבטיח גם בעתיד את עזרת הקונסוליה בטורונטו - ושל השגרירות - לטובת הכניית מעשית.

בברכה,

M. W.
מ. ורון

משרד החוץ

3.9.62

מוזכר

סי 112

[Handwritten signatures and initials]

אל : מר ש. ארד, מנהל מאה"ב
מאת: המנהל הכללי

אל :
מאת:

[Handwritten: 112.1 ו-1-10]

הנדון: טלבוט - ירושלים

כפי שמסרתי לך כבר גם שה"ח בדעה שאין טעם להגיש עכשיו
מכתב לטלבוט בנושא זה. עם זאת הסכימה להצעתי כי נמציא החסר
לאייב על-מנת שישתמש בו בצורה נאותה ובהזדמנות מתאימה.

רצ"ב אני מחזיר לך את החסר.

...

בברכה

[Handwritten signature]

ד"ר ח. יחיאל

לשמוע בתוך המשרד בלבד

לתיק

[Redacted]

UNITED STATES

[Redacted]

1918

No. of ...

...

...

...

...

...

...

...

...

כ" בשבט תשכ"ג
14 בפברואר 1963

112.1

משרד החוץ
דבר וכו'
17.11.1963
112.1
תיק 103

Handwritten signature

Handwritten text

87

סודי

Handwritten notes:
הם יסודיים
אולי
2
20/2

אל : מנהל מאה"ב

מאה: שאול בר-חיים, וושינגטון

הנדון: ירושלים - עמדה ארה"ב

כזכור לך דיווח הציר ב-8/8/1962 בנושא "ירושלים - המונח קורפוס ספרטום ועמדה ארה"ב". ליתר נוחיות ר"ב שוב העתק מהמכתב הנ"ל. ההערכה שבמכתב הר"ב היחה מבוטטת על סדרה שיהיה שקיימנו במחמ"ד בנידון. באותו שלב אמרו אנשי מחמ"ד שהם עשויים לבקש חוות דעה האגף המשפטי שלהם בנושא זה. ביום ה', 7 דנא, במסגרת של שיחה כללית שקיימתי במשרדו, אמר לי מר ויליאם קראפורד שמזה זמן רב פונחת אצלו חוות דעה משפטית בענין עמדה ארה"ב בשאלה "ירושלים" והוא יכול לציין שהסכום של העמדה האמריקנית שעלה בשעתו באותה סדרה שיהיה כוחו יפה. קראפורד ציין שהוא לא ראה משום דחימות ביזום שיחה בנושא זה ביחוד כי הוא לא מצא בחוות דעה משפטית זו משום חדוש. קראפורד הוסיף שהוא משמיע באזני למען הסדר את "מה שאמרו המשפטנים":

The attitude of the department is that while the U.S. Government is of an open mind as to the type of arrangements which might be made for the area to satisfy the international community's interest in it, the geographic boundaries of the area are as set forth in U.N. resolution 181. The U.S. believe that whatever arrangement is made should have the concurrence of Israel and Jordan and the necessary majority of the members of the U.N.

לאחר קריאת התסקיה דלעיל הדגיש קראפורד שהמשמעות היחידה שיש ליחס איפוא למונח קורפוס ספרטום אם הוא מוזכר, ובמידה שהוא מוזכר, ע"י גורמים רשמיים אמריקנים אין לו יותר מאשר משמעות של הגדרה גיאוגרפית של שטח אשר בו יש ענין לקהילה הבינלאומית מבחינת שמירה על המקומות הקדושים. הוא חזר וציין שארה"ב מבינה ששום הסדר להבטחת האינטרס הבינלאומי במקומות הקדושים לא יכון מבלי שגם ישראל תתן את הסכמתה. אשר לשמוש מצדם במונח קורפוס-

2/0
Handwritten notes:
הם יסודיים
אולי
2
20/2
הם יסודיים
אולי
2
20/2

Handwritten notes and scribbles at the top of the page, including the word "SECRET" written vertically.

Handwritten notes and scribbles on the right side of the page, including the word "SECRET" written vertically.

SECRET

SECRET

Handwritten notes and scribbles in the middle section of the page.

SECRET

Handwritten notes and scribbles in the lower middle section of the page.

SECRET

Handwritten notes and scribbles in the lower section of the page.

SECRET

Handwritten notes and scribbles at the bottom of the page.

ספרטום גם לשם הגדרת התחום הגיאוגרפי של שטח השפוט של הקונסוליה הכללית האמריקנית בירושלים, הקריא קראופורד את ההערה הבאה מהנודר שלפניו:

The term *Corpus Separatum* does in fact describe also the area of jurisdiction of the U.S. Consulate General in Jerusalem. However, it should be added as a foot note that the area of jurisdiction of the U.S. Consulate General in Jerusalem comprises a territory in Jordan which is far and above the geographic area of Jerusalem, as defined in U.N. resolution 181.

דהיינו ששטח שפוט הקונסוליה הכללית האמריקנית בירושלים מקיף גם את הגדה המערבית של ממלכת ירדן.

הערות:

(א) שגדירות זו ראתה פרשה זו כמחוסלת עוד משהגיעה לאותו סכום המצ"ב.

(ב) יש לציין שבנקודה מרכזית שהטרידה אותנו התקדמנו בעד נוסף בהשואה לאותו הסכום שכן נאמר שם -

... לעומת זאת מכירה ארה"ב בכך שלאנ"ם יש אינטרסים באזור ירושלים והיא מוסמיה לתמוך בהקמת משטר בינלאומי אשר יבטיח שמירה על האינטרסים הללו (ובתנאי שהוא יהיה על דעת שני הצדדים). חשוב לציין כי ארה"ב אינה מגדירה לאיזה משטר בדיוק היא מתכוונת ואף אינה נוטלת יזמה להגשמתו של איזה משטר שהוא בירושלים...

בעוד שהפעם אמר מר קראופורד -

As to the type of arrangement which might be made for the area to satisfy the international community's interest in it, the geographic boundaries of the area are as set forth in U.N. resolution 181.

arrangements , מה עוד שהמעט היה זה

נת הוא דיבור על
ושפוקה משפטיה.

ב ב ר כ ה ,

שאול בר-חיים

העמק : לשכה שה"ח
לשכה מנכ"ל
שבדיר-איר
מר א. לבני , ס/מנכל
מר ג. רמאל , ס/מנכל
מר ש. רוזן

(ג) כעוד אומרו ומחוחו של משרד בינלאומי אינם מוגדרים ואינם מחויבים משה עליה הותרה מדיניות החוץ האמריקנית בנושא ירושלים באופן פעיל, הרי גבולותיו הגיאוגרפיים של משרד כזה כאשר יקום, אם במלל, ברורים ומוגדרים לדידה של ממשלת ארה"ב. גבולות אלו הוגדרו בהחלטת החלוקה (II) 181 (סנתאשרה בהחלטת 303 VII של העצרת) וכן בהצעת ההחלטה הסבדית-הולנדית משנת 1952. בהחלטות ובהצעה הנ"ל הוצעו אמנם פתרונות שונים ביחס למעמד האו"ם בירושלים אבל בשתיהן דובר על אזור אחד. ההצעה הסבדית-הולנדית מציינת:

"Jerusalem area" means the city of Jerusalem as defined in Part III Section B of the Plan set out in resolution 181 (II) of the General Assembly of 29 November 1947.

(ד) לרעה ממשלת ארה"ב קובעים גבולות האזור שבו יש לאו"ם אינטרסים גם את החום השמוט של הקונסוליה הכללית האמריקנית בירושלים.

(ה) השמוש במונח קורפוס ספראטום במי מר שלבוט בא לציין את גבולותיו של האזור שבו יש לאו"ם אינטרס מוגדר ואשר בו יש לקונסוליה הכללית האמריקנית בירושלים זכות למעולה. השמוש על ידי ארה"ב במונח הנ"ל כמובן הגיאוגרפי כמוסבר אינו פרושו שארה"ב תומכת גם בהכנו המשפטי-מדיני של המונח קורפוס ספראטום.

3. הצרכה והמלצה

הקרבחנו היא שבמידה שנכנס כעת להיטוט נוסף בענייה זו יעבירו אנשי שיחנו, כמי שאף רמזו לנו, את הבעייה לחוות דעה משפטית ואז קיים סיכון שיחזרו להשתמש במונח קורפוס ספראטום גם כמונח קונסטיטוציונאלי, בעוד שכיום הם משתמשים בו כמובן הגיאוגרפי בלבד וזאת בהסתמך על העובדה שארה"ב מוסיפה להכיר בעקרון הבינאות ובמעמד פיוחד לירושלים. כדי להביא לידי כך שהשימוש הגדיר והמסתייע במונח קורפוס ספראטום ייעלם לחלוטין מהלכסיקון שלהם, יש להביא את הנושא להכרעתם של מזכיר המדינה או/ו הבית הלבן (כדוגמה עניין הכנרת) אולם למותר לומר כאן שבינינו לבין ארה"ב יש כיום גושאים ועניינים בעלי הטיבות וחיוניות רבות יותר, ושמסיבה זו בלבד לא נראיה השעה הזו מתאימה להעסיק בנושא שאין לו חשיבות מעטית גורמים רמי מעלה, שעה שאנו מעסיקים אותם בעניינים בעלי חיוניות משטית. כאשר סדר היום שלנו יתמנה בעתיד מנושאים אלה בוכל לשקול אז העלאת הנושא לריון חוץ נסיון להביא לשינוי. אף כי טמועד לעריכה נסיון מעין זה עדיין איננו נראה באופק, בכל זאת עלינו להעיר כי גם כאשר הוא יוערך כלל לא מובטחת לנו הצלחה ממני שהענין איננו סימאנטי אלא מהותי, ואין סימנים שארה"ב מוכנה לשינוי מהותי בעמדתה.

באשר להצעתכם שהגדיר ישלח מכתב למלבוט בעניין זה, הנני להעיר שמסמך שיישלח עלול לזכות למשובה וע"י כך תהיה למחמ"ד חמלה האחרונה. לא מן הנמנע שבחשובתה תנסה מחמ"ד להצדיק את השמוש במי שלבוט במונח קורפוס ספראטום. מדיניות גם אם החסבר הכתוב יהווה חזרה בלבד על הסברי ספרונג (ואין כמובן בטחון שכך יהיה) הרי עצם העובדה שבמסמך כתוב החריף ארה"ב שימושה במונח הזה היא שלילית מבחינתנו. פרושו של דבר שמצבנו בנושא זה לאחר החלפת מכתבים יהיה גרוע ממצבנו הנוכחי, שהרי עד עכשיו הומיע המונח קורפוס ספראטום בשימוש בע"פ ולעתים נדירות סאר, בעוד שבחשובת מחמ"ד זה עשוי להוסיע בכתב וייתכן לעובדה רשומה במחמ"ד כחלק מה- Position Paper יחירה מזו, כיום, בהחמט לדברי ספרונג, מצטמצם השמוש במונח קורפוס ספראטום לאסמך הגיאוגרפי שלו בלבד ואיננו חל על הצד הקונסטיטוציונאלי.

מפי סטרונג האלבו קודם כל אה החודעה שהעמוש במי טלבוט היה
 not as something U.S. is trying to establish but rather defining area
 of U.N. interest. objective of policy מציין
 בן הובהר באותו מעמד מהו מרושו של המונח "אינטרס האו" (U.N. interest)
 במי ארה"ב. הגהרה זו מוסמכת לגמרי שכן קראו באזנינו מתוך position paper
 של סמס"ד שבו נאמר:

The U.S. undertook to give due recognition to the formal acts of the
 G.A. and the Trusteeship Council and had since maintained position
 that the Holy Places in the Jerusalem area are of international interest
 to a degree that transcends ordinary consideration of sovereignty.

הצדקה: כאן מדובר במפורש על המקומות הקדושים כמחויבים
 התחום שבו יש "אינטרס בינלאומי", היינו, אין הדובר
 בבינאום עיר או אף אזור שלם.

לדעחנו זהו קצה גבול החיוב אליו הגענו זאליו ניהן להגיע בברור
 נושא זה ברמת אגף מז"ח במחמ"ד, (היינו עד לטלבוט ועד בכלל).

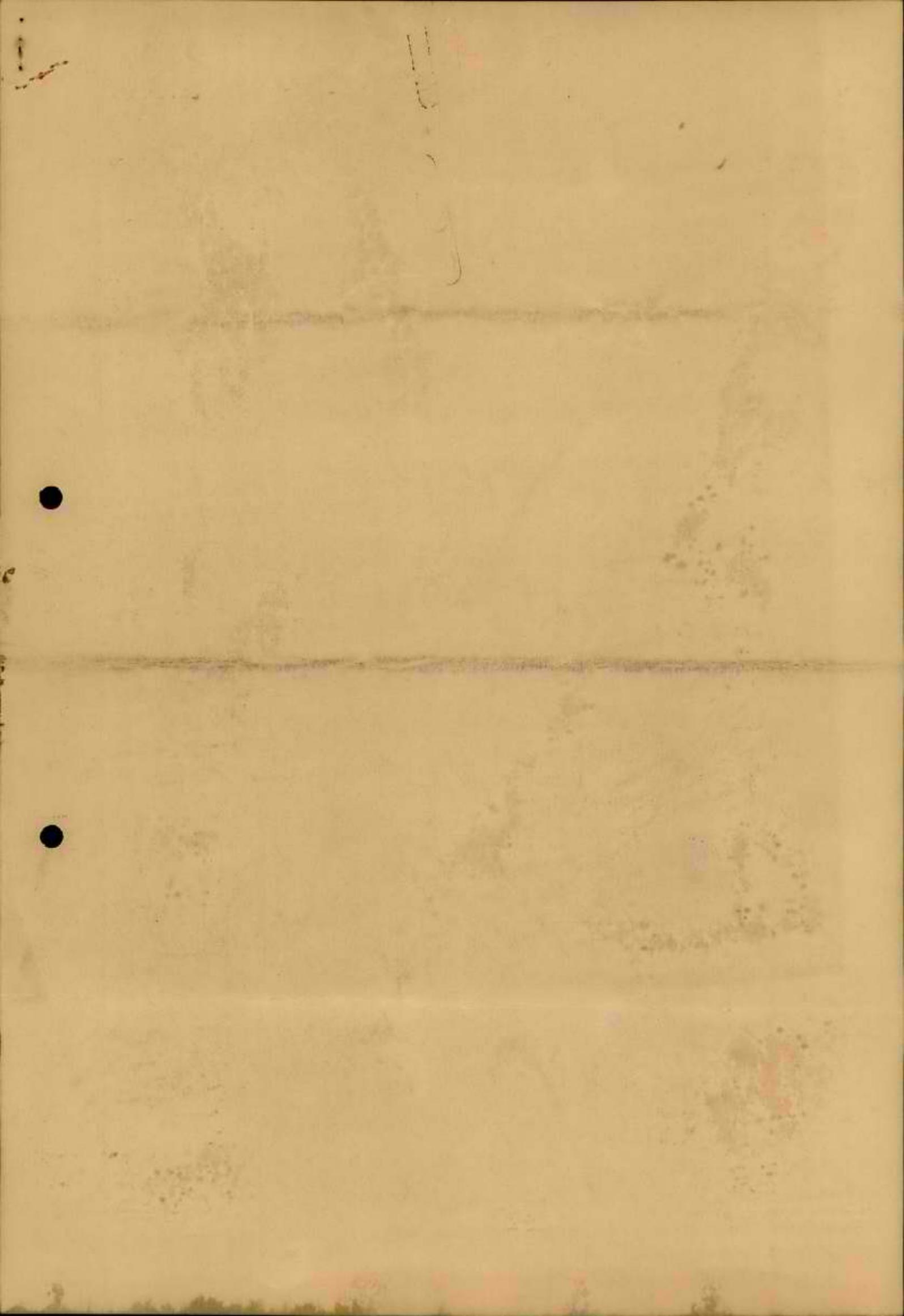
במשפט אחד: הזמן איננו מתאים להעלות הספול למישור גבוה, ואנו
 חוששים שהטוט נוסף בנושא ברמת אגף מז"ח יביא לנסיגה מסויימת שהעמדה
 כפי שהסבירה סטרונג בצורה מוסמכת.

במכות, אני מוצא הוכה לעצמי להזהיר נגד היטוט נוסף. אציין שהשגיר
 חמים דעים עמי לנסר והמלצתו שלוחה אליכם מערש דרוי שלו להניח לעניין,
 מה עוד שספולנו בעניין מאז השיחה עם טלבוט באהבע השיתוח במחמ"ד הנזכרות
 דלעויל הבהירו העניין ואולי אף קדמו אותנו במקצה לקראת סרתנו.

ב ב ר כ ה

פ. גזית

העק: לשכת הסד
 לשכת המוכ"ל
 מר ג. רמאל, סמנכ"ל
 מר ש. ארד. מאח"ב

112-1 pl

(A)

The Ambassador of Israel presents his compliments to and has the honour to refer to the statement made by the Secretary of State for War in the House of Commons on 10 July 1963 in reply to a question on the maintenance of the War Cemetery situated in the Israel Sector of Mount Scopus.

At the beginning of his reply the Secretary of State is reported to have said that the Cemetery in question was in a part of Jordanian territory of which the Israeli Government were in de facto control. The Government of Israel takes the gravest objection to this unfounded description of the status of the Israel Sector of Mount Scopus, which is part of the sovereign territory of Israel. The Government of Israel, moreover, fails to understand what might have caused this statement to be made at this time.

As regards the repair and rehabilitation of the Cemetery, the Ambassador desires to recall that the Government of Israel has ever been conscious of the importance of this question ^{from a human point of view} and has therefore made every effort to seek practical and reasonable arrangements which would enable the Commonwealth War Graves Commission to undertake ^{the necessary} ~~whatever~~ repair and rehabilitation work ~~was~~ ^{necessary}. Unfortunately Jordanian obstruction, designed to secure a political advantage from human distress, had prevented progress up to now. In an effort to overcome this and to facilitate a solution in a spirit of cooperation, the Director of Armistice Affairs of the Israel Ministry for Foreign Affairs addressed a letter to the British Charge' d' Affaires on 17 January 1963 in which a practical proposal to end the deadlock was outlined.

believe

The Government of Israel feels that progress on the lines indicated in this letter would make a significant contribution to a satisfactory settlement of the question of the repair and rehabilitation of the Cemetery in a reasonable and humane spirit.

19.7.63

The Ambassador of Israel...
has the honour to refer to the statement made by the Secretary of State
for the Middle East on 14 July 1967 in reply to a question
on the maintenance of the 1949 Armistice in the West Bank
of Jordan.

(1)

At the beginning of his reply, the Secretary of State has referred to
have said that the matter in question was in a part of Jordan.
territory of which the Israeli Government were in de facto control. The
Government of Israel have the greatest objection to this wording.
description of the status of the West Bank of Jordan, which
is part of the sovereign territory of Israel. The Government of Israel,
however, wish to understand what steps have been taken to
be made at this time.

As regards the report and rehabilitation of the territory, the
Ambassador of Israel has stated that the Government of Israel has never
been conscious of the importance of this question from a political point
of view and has therefore made every effort to seek practical and
reasonable arrangements which would enable the Government of Israel to
continue to undertake the necessary rehabilitation work in
the West Bank. Unfortunately, however, the Government of Jordan,
political objectives from their interests, and prevented progress being
made in an effort to achieve a solution to the
problem of rehabilitation. The Ambassador of Israel has stated that the
Government of Israel has expressed a feeling of regret that the
Attorney General on 17 June 1967 in which a practical proposal to end
the problem was put forward.

The Government of Israel has the honour to refer to the lines indicated
in the letter which were a significant contribution to a satisfactory
settlement of the question of the report and rehabilitation of the
territory as a result of the above.

מדינת ישראל
ISRAEL

נציגות ישראל
באומות המאוחדות
ISRAEL MISSION
TO THE UNITED NATIONS

11 EAST 70TH STREET
NEW YORK 21, NEW YORK
TRAFALGAR 8-7600

26 February 1963.

112.1

Dear Ralph,

When I saw you last Friday, you mentioned a "position" which the Israel police garrison on Mount Scopus was alleged to have dug next to the road barrier on the way to Issawiya Village, and which Lt. Col. Kalev had promised would be removed. As I told you, we here had heard nothing about this matter. In response to my enquiry, I am told that a small hole was dug, with a loose cover over it, in order to give some protection from the rain for the police guard on duty near the road barrier. What Kalev had intended to convey was that this would be removed when the rains were over. No report was sent to the Mission here, as the matter was regarded as a trivial one.

Sincerely,

(Michael Comay)

Dr. Ralph J. Bunche,
Under-Secretary for Special Political Affairs,
The United Nations,
New York, N.Y.

cc. Dr. Yahil ✓
Mr. Moshe Erell

cc. Embassy, Washington

ט ו ד י

ירושלים, ד' באדר תשכ"ג
28 בפברואר 1963

Mr. 1
103.1

אל : מר ש. בר-היים, ושינגטון
טאח : א. לבני, ירושלים

בר-היים היקר,

קראתי מכתבך מס. 112.1 מיום 14.2.63 על
"ירושלים - עמדה ארה"ב". לדעתי הנוסחאות של משפטני מהמ"ד בנושא
זה הנן מעניינות.

הראשונה מבין הערותיך נוסחה, בלי ספק מתוך הסח הודעת, בצורה
דו-משמעית כלשהו וראוי להבהירה.

פרשת ירושלים במכלל יהסי ישראל-ארה"ב (וכן מכלל יחסינו עם
צרפת וכו') תחשב ע"י ממשלת ישראל למהוסלה אחרי שיעבירו השגרירות
לירושלים, יבקשו אקזקוטור לכל קונסול שירצה לפעל בירושלים ויכירו
בכל וללא כל סייג ברבונות ישראל בבירחה.

נעשו צעדים שונים כדי להתקרב למטרה זו. הכננו ונבצע בזה
אחר זה צעדים מעשיים שונים במטרה להמשיך בלחץ ובהתקדמות. בשלב
הנוכחי אין השגרירות נדרשת לפתח פעולה דיפלומטית מסויימת, או
פעולה הסברתית מיוחדת, בנושא זה.

כך יש להבין איפא דברייך "שגרירות זו ראתה פרשה זו כמחוסלת".

בברכה,

א. לבני

העתק: מר א. הרמן, ושינגטון
מר מ. גזית, ושינגטון
מר ש. ארד, ירושלים

SECRET

CLASSIFIED BY: [illegible]
ON: [illegible]

[illegible text]

EMBASSY OF ISRAEL
WASHINGTON, D. C.

שגרירות ישראל
ושינגטון

י' באדר תשכ"ג
6 במרץ 1963

719

112.1

ס ו ד י

מ. מ. מ.
1963 III 3
112.1
היק

אל : מר א. לבבי, ס/מנכ"ל

מאת: שאול בר-חיים, וושינגטון

112.1
11

מר לבבי היקר,

תודה רבה על מכתבך מיום 28/2/63. אכן היה אפשרי, בגלל הניסוח, לשמוע מהערתך כי "שגרירות זו ראתה פרשה זו כמחוסלת" שהשגרירות כאילו רואה את פרשת ירושלים עצמה במכלל יחסי ישראל - ארה"ב מחוסלת. זאת לא היתה כוונתנו ואין כל אפשרות כמובן שלכך נהכוון יען כי מדיניות ממשלת ישראל נקבעת בירושלים ולא כאן. הערתי הנ"ל ההיחסה אך ורק לאותו נושא ספציפי שהתעורר בשעתו לאחר שטלבוס השממש במונה "קורפוס ספרטום" בשיחתו עם השגריר מיום 17 ביולי 1962.

ב ב ר כ ה,

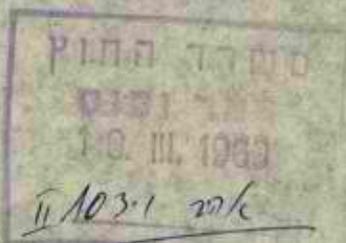
11-
שאול בר-חיים

העתק: השגריר
הציר

מר ש. ארד - מנהל מאה"ב

י"ב באדר תשכ"ג
6 במרץ 1963

ס ו ד י

אל : מר א. לבבי, ס/מנכ"ל
מאת: שאול בר-חיים, וושינגטון

מר לבבי היקר,

תודה רבה על מכתבך מיום 28/2/63. אכן היה אפשרי, בגלל הניסוח, לשמוע מהערתי כי "שגרירות זו ראתה פרשה זו כמחוסלת" שהשגרירות כאילו רואה את פרשת ירושלים עצמה במכלל יחסי ישראל - ארה"ב מחוסלת. זאת לא הייתה כוונתנו ואין כל אפשרות כמובן שלכך נתכוון יען כי מדיניות מטלת ישראל נקבעת בירושלים ולא כאן. הערתי הנ"ל התייחסה אך ורק לאותו נושא ספציפי שהתעורר בשעתו לאחר שטלבוט השממש במונח "קורפוס ספרטוס" בשיחתו עם השגריר מיום 17 ביולי 1962.

ב ב ר כ ה,

שאול בר-חיים

העחק: השגריר
הציר

מר ש. ארד - מנהל מאה"ב

112.1 א

מוזכר

אל :

אל : סר א. לבני, ס/סנכ"ל

מאת :

מאת : היועץ המשפטי

אני מצרף סה "טיימס הלונדוני" את "חוזר חצר המלכות" סה-21/3, הסודיע על פרידת השגריר הבריטי החדש מבית המלוכה בלונדון. שם נאמר שסר בית נתסנה לשגריר "בתל אביב".

כטרוסני שיש לצרף את זה לתיק שלנו על ירושלים. ההבלטה הזאת של תל אביב נראית לי כפוגעת. לפחות אפשר היה לכתוב "בישראל".

ב ב ד כ ה,

שבמאי רוזן

ארכיב מ'נ'נ'

אם לא יג'ק אם' ב'א'א אר (15)

ל

5.4.

לשירות משרד החוץ

לתק. חת

A MODEL FOR MAUDLING

**GRAHAM
HUTTON—**

HOW TO WIN THE NEXT ELECTION

Graham Hutton carves up Labour plans for dynamizing Britain and presents the Chancellor with his own imaginative formula.

Unit Trusts—the Best Buy

An article of exceptional importance for the man-in-the-street investor—performance of all the leading Unit Trusts tabulated and compared.

Relapse into Economic Nationalism

Paul Bureau analyses the increasing dangers of De Gaulle's policy as he pursues the aim of French hegemony in Europe.

COURT CIRCULAR

BUCKINGHAM PALACE,
MARCH 21

Mr. J. G. S. Beith was received in audience this morning by Queen Elizabeth The Queen Mother and The Princess Margaret, Countess of Snowdon, Counsellors of State acting on behalf of The Queen, and kissed hands upon his appointment as Her Majesty's Ambassador Extraordinary and Plenipotentiary at Tel Aviv.

Mrs. Beith had the honour of being received by Her Majesty and Her Royal Highness.

His Serene Highness Prince Plerng Nobadol Rabibhadana was received in audience by Queen Elizabeth The Queen Mother and The Princess Margaret, Countess of Snowdon, Counsellors of State acting on behalf of The Queen, and presented the Letters of Credence as Ambassador Extraordinary and Plenipotentiary of Thailand.

His Serene Highness Prince Plerng Nobadol Rabibhadana was received in audience by Queen Elizabeth The Queen Mother and The Princess Margaret, Countess of Snowdon, Counsellors of State acting on behalf of The Queen, and presented the Letters of Credence as Ambassador Extraordinary and Plenipotentiary of Thailand.

FORTH

CAP

The e
Captain
Hampsh
Mrs. H.
Isle of
daughter
of Win

DR. A

The

Anton

J. E.

of S

daug

Bess

M

No

an

C

d

S

D

M

J

Q

C

o

o

o

o

o

o

o

IT IS HAPPENING HERE

Responsibilities and Defects of the Press

proved, or if there was no source they could find that the journalist charged was guilty of improper conduct. This court of journalists could then impose punishment by suspending an offender from practice as a journalist. Any necessary proceedings in a court of law could then follow. The verdict of the court of journalists could be given as evidence.

Doctors and lawyers have such courts. These bodies deal with professional matters, but they do not displace the courts of law where court action is required.

It is argued that journalists should not have a privilege before the courts which is denied to doctors and ministers of religion. Surely, the enormous difference is that doctors and ministers are not concerned with the discovering of news and the dissemination of information. That is exactly the function of journalists.

Little imagination and but short memories are needed to show what happens in any state where the journalist is the agent of the Government. The Government imposed on Mulholland and his colleagues their fingers pointing in that

yours truly,

HENRY FAIRLIE.

10, St. James Street, W.C.1.

protest be

er man

if

telling us we should fight for the rights of journalists not to have to disclose their sources. We are wondering whether this would not be one more nail in our coffin. Who fights for us when the press gets hold of some story about us? Who fought for Galbraith?

I am no believer in the divine right of authority, but it seems to me that we have more safeguards against the police than we have against the press. At least the police have to go to the trouble of proving their case before they can say we are guilty of any crime. When all editors are as careful as the police before they "make disclosures" about people, perhaps we shall feel our rights are being safeguarded. At present the onus is on us to prove ourselves innocent after the press have made headlines inferring our guilt.

Yours faithfully,

HELEN GRAHAM.

Foxhill, Loudwater Drive, Rickmansworth, Hertfordshire, March 19.

Sir,—Journalists rightly refuse to give their sources and except on rare occasions like the present one, their refusal is respected. Since an absolute immunity is impossible, the attempt at legal definition, as Mr. Henry Fairlie correctly pointed out in your columns, would inevitably be too narrow and eventually to destroy this useful convention. The present case has done good to journalism by revealing to the public the nature of the journalist's problem.

There are many occasions on which it

is necessary to defy the law and pro